

ЗАКОН

ЗА ХРАНИТЕ

Глава първа

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Раздел I

ПРЕДМЕТ И ЦЕЛ НА ЗАКОНА

Чл. 1. (1) Този закон урежда:

1. изискванията към безопасността на храните;
2. изискванията при производството, преработката и дистрибуцията на храни;
3. изискванията към опаковането, етикетирането, представянето и рекламата на храните;
4. правата и задълженията на бизнес операторите, които произвеждат, преработват или дистрибутират храни;
5. изискванията при производство и пускане на пазара на материали и предмети, предназначени за контакт с храни;
6. правата и задълженията на бизнес операторите, които пускат на пазара материали и предмети за контакт с храни;
7. условията и реда за извършване на хранително банкиране и безвъзмездно предоставяне на храни;
8. изискванията при продажба на храни от разстояние;
9. правомощия и задължения на органите за официален контрол при производството, преработката и дистрибуцията на храни;
10. координацията на държавната политика в сектор храни, за гарантиране на устойчивото му развитие;
11. функции и правомощия на професионалните организации на производители, преработватели и дистрибутори на храни;
12. изискванията за работа на помирителната комисия към министъра на земеделието и храните.

(2) Разпоредбите на закона не се прилагат за:

1. първично производство на храни за лична консумация в домакинството;

2. приготвяне и съхраняване в домашни условия на храни, предназначени за лична консумация в домакинството;

3. реда за производство, получаване, преработка, етикетиране и търговия с храни по чл. 1 от Закона за виното и спиртните напитки.

Чл. 2. Законът има за цел да гарантира висока степен на защита на здравето и интересите на потребителите по отношение на храните.

Чл. 3. Държавната политика в областта на безопасността на храните се провежда от министъра на земеделието и храните, от министъра на здравеопазването и от министъра на икономиката съгласно правомощията им и в съответствие със Закона за управление на хранителната верига.

Раздел II

ОБЩИ ИЗИСКВАНИЯ КЪМ БЕЗОПАСНОСТТА НА ХРАНИТЕ

Чл. 4. Забранява се пускането на пазара на храни, които не отговарят на изискванията на правото на Европейския съюз и на националното законодателство, не са безопасни или представляват измама с храни.

Чл. 5. Специфични изисквания към групи храни и конкретни храни, както и към тяхното производство, преработка и дистрибуция се определят с наредби на Министерския съвет.

Чл. 6. Национални мерки съгласно изискванията на чл. 1, параграф 2, буква „в“ и чл. 13, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно хигиената на храните (ОВ, L 139 от 30.4.2004 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 852/2004“, се определят с наредби на министъра на земеделието и храните и министъра на здравеопазването.

Чл. 7. Национални мерки съгласно изискванията на чл. 1, параграф 3, букви „в“, „г“ и „д“ и чл. 10, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно определяне на специфични хигиенни правила за храните от животински произход (ОВ, L 139 от 30.4.2004 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 853/2004“, се определят с наредби на министъра на земеделието и храните.

Чл. 8. (1) Браншовите организации на производители, преработватели и дистрибутори на храни разработват по подотрасли браншови стандарти и ръководства за добри производствени, търговски и хигиенни практики за храните и за въвеждане, прилагане и поддържане на постоянни процедури, основаващи се на принципите на системата за анализ на опасностите и критични контролни точки (НАССР) при производството, преработката и дистрибуцията на храни.

(2) Браншовите стандарти и ръководства по ал. 1 се утвърждават от Националния съвет по храните.

Раздел III

ИЗИСКВАНИЯ КЪМ БИЗНЕС ОПЕРАТОРИТЕ

Чл. 9. (1) Бизнес операторите извършват производство, преработка и дистрибуция на храни само в обекти, които отговарят на изискванията на Регламент (ЕО) № 852/2004.

(2) Обектите по ал. 1 се изграждат, реконструират и въвеждат в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията и чл. 34 и 35 от Закона за управление на хранителната верига.

Чл. 10. Бизнес операторите извършват производство, преработка и дистрибуция на храни от животински произход в обхвата на Приложение III към Регламент (ЕО) № 853/2004 само в обекти, които в допълнение на изискванията по чл. 9 отговарят и на Регламент (ЕО) № 853/2004.

Чл. 11. (1) Бизнес операторите произвеждат, преработват и дистрибутират храни, които отговарят на общите и специфични изисквания, определени в правото на Европейския съюз и националното законодателство.

(2) Министърът на земеделието и храните, министърът на здравеопазването и министърът на икономиката определят с наредби реда и начина за прилагане на националните мерки по този закон относно:

1. изискванията към бизнес операторите, които извършват производство, преработка и дистрибуция на храни, включително към лицата, които осъществяват първично производство и свързани с него дейности;

2. хигиенните изисквания при първичното производство;

3. хигиенните изисквания към обектите за производство, преработка и дистрибуция на храни;

4. условията за производство, преработка и дистрибуция на храни.

Чл. 12. (1) Бизнес операторите, които извършват първично производство на храни от неживотински произход, спазват хигиенните изисквания на Приложение I към Регламент (ЕО) № 852/2004.

(2) Бизнес операторите, които извършват първично производство на храни от животински произход, в допълнение към изискванията по ал. 1 спазват и специфичните хигиенни изисквания на Регламент (ЕО) № 853/2004.

(3) Бизнес операторите, които извършват производство, преработка и дистрибуция на храни, различни от ал. 1, спазват хигиенните изисквания на Приложение II към Регламент (ЕО) № 852/2004.

(4) Бизнес операторите, които извършват производство, преработка и дистрибуция на храни от животински произход, освен изискванията по ал. 3 спазват и специфичните хигиенни изисквания на Приложение III към Регламент (ЕО) № 853/2004.

Чл. 13. (1) Бизнес операторите въвеждат, прилагат и поддържат постоянни процедури, основаващи се на принципите на системата HACCP, съгласно изискванията по чл. 5 от Регламент (ЕО) № 852/2004, включително технологична документация или национални, утвърдени или браншови стандарти за групите храни, които произвеждат, преработват или дистрибутират.

(2) Бизнес операторите извършват преглед и актуализират процедурите по ал. 1 в случаите на извършени промени в продукта, процеса на производство, преработка или дистрибуция като цяло или в който и да е негов етап.

(3) Бизнес операторите спазват изискванията за проследимост по чл. 18 от Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ, L 31 от 1.2.2002 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 178/2002“.

(4) Бизнес операторите гарантират безопасността на храните, включително с резултати от лабораторни изпитвания на проби, съгласно въведените добри производствени и хигиенни практики и процедурите, основаващи се на принципите на системата HACCP.

Чл. 14. (1) Всяко лице, заето в производство, преработка или дистрибуция на храни, подлежи на предварителни и периодични медицински прегледи по реда на наредбата по чл. 34, ал. 3 от Закона за здравето.

(2) Във всеки обект за производство на храни трябва да работи поне едно лице, назначено по трудов договор, което притежава:

1. висше или средно специално образование в областта на хранителната промишленост, или

2. документ за професионална квалификация по различните специалности от хранително-вкусовата промишленост по Закона за професионалното образование и обучение, или

3. висше образование по специалностите „Медицина“ или „Фармация“ – за обектите, в които се произвеждат хранителни добавки или храни със специално предназначение.

(3) Не се изисква назначаване на лице по ал. 2, ако бизнес операторът е физическо лице и отговаря на условията по ал. 2.

Чл. 15. (1) Бизнес оператор, който извършва производство, преработка или дистрибуция на храни:

1. уведомява органите на официалния контрол за промяна, спиране и последващо възобновяване на дейността в обектите му;

2. спазва хигиенните изисквания при осъществяване на дейността си;

3. осигурява свободен достъп на органите на официалния контрол до всички обекти и местата, в които осъществява дейността си;

4. оказва съдействие на органите на официалния контрол при осъществяване на дейността им;

5. представя при поискване от органите на официалния контрол поддържаната от него документация;

6. спазва издадените разпореждания и наложените забрани от органите на официалния контрол;

7. използва при извършването на дезинфекция, дезинсекция и дератизация биоциди, разрешени или регистрирани по реда на Закона за защита от вредното въздействие на химичните вещества и смеси;

8. спазва приложимите европейски и национални разпоредби при управление на образуваните отпадъци.

(2) Бизнес оператор, който има съмнение или установи, че храна, която е произвел, внесъл, преработил, приготвил или разпространил, не отговаря на изискванията за безопасност:

1. незабавно предприема мерки за изтегляне на храната от пазара, в случай че не се намира под непосредствения му контрол;

2. информира по ясен и ефективен начин потребителите за причините за изтеглянето от пазара, когато е възможно храната да е достигнала до тях;

3. информира потребителите да върнат вече доставена им храна, когато прилагането на мерките по т. 1 и 2 не е достатъчно за постигане на висока степен на опазване на здравето.

(3) В случаите по ал. 2 бизнес операторът е длъжен:

1. да информира незабавно компетентните органи за предприетите от него мерки;

2. да не препятства сътрудничеството на други лица с компетентните органи, насочено към предотвратяване, намаляване или отстраняване на възможния или произтичащ от храната риск, в съответствие с приложимите нормативни актове и процедури;

3. да оказва съдействие на компетентните органи за предприетите действия за избягване или намаляване на риска за здравето, който представлява храната, доставена от него;

4. да възстанови заплатената от потребителите за храната цена.

Чл. 16. Бизнес оператор, който извършва производство, преработка или дистрибуция на храни от животински произход, в допълнение към задълженията по чл. 15 е длъжен:

1. да осигурява на официалния ветеринарен лекар достъп по всяко време до:

а) местата, в които се намират животните, предназначени за клане, и храните;

б) средствата, с които се транспортират животните, предназначени за клане, и храните;

2. да уведомява официалните ветеринарни лекари за възникнала опасност за здравето на хората или животните.

Раздел IV

ОПАКОВАНЕ, ЕТИКЕТИРАНЕ И РЕКЛАМА НА ХРАНИТЕ

Чл. 17. (1) За опаковането на храни и за контакт с храни се използват само материали и предмети, включително активни и интелигентни материали и предмети, които отговарят на изискванията на Регламент (ЕО) № 1935/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 2004 година относно материалите и предметите, предназначени за контакт с храни, и за отмяна на Директиви 80/590/ЕИО и 89/109/ЕИО (ОВ, L 338 от 13.11.2004 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 1935/2004“, на този закон и подзаконовите актове по прилагането му.

(2) Материалите и предметите, предназначени за контакт с храни, се придружават от декларация за съответствие с нормативните изисквания.

(3) Производителите и търговците на материали и предмети, предназначени за контакт с храни, спазват изискванията по отношение на етикетирането и проследимостта им, определени в чл. 15 и 17 от Регламент (ЕО) № 1935/2004.

Чл. 18. (1) Министърът на здравеопазването съвместно с министъра на земеделието и храните, определят с наредби:

1. специфичните изисквания към активните и интелигентните материали и предмети, предназначени за контакт с храни;

2. списъка на субстанциите, разрешени за използване при производство на материали и предмети за контакт с храни, критериите за тяхната чистота и специфичните условия за използването на субстанциите или материалите и предметите, в които те се използват;

3. списъци на разрешените субстанции, вложени в активни или интелигентни материали и предмети за контакт с храни, на активните или интелигентните материали и предмети и при необходимост – на специфичните условия за използване на тези субстанции или материалите и предметите, в които са вложени;

4. допустимите граници на специфична и обща миграция на съставки от материалите и предметите във или върху храните, с които те влизат в контакт;

5. основните правила за осигуряване на съответствието, за извършване на контрол на материалите и предметите, влизащи в контакт с храни, и на субстанциите, от които са направени, както и правилата, свързани с вземането на проби и методите за анализ;

6. изискванията за етикетиране.

(2) Пускане на пазара и употреба на субстанции, различни от определените в списъците по ал. 1, т. 2 и 3, се извършва само след оценка по реда на Регламент (ЕО) № 1935/2004.

(3) За получаване на разрешение за включване в списъците по ал. 1, т. 2 и 3 бизнес оператор, който желае да пусне на пазара нова субстанция, подава заявление в Министерството на здравеопазването.

(4) Заявлението по ал. 3 може да бъде изпратено и по електронен път или чрез лицензиран пощенски оператор и съдържа:

1. данни за заявителя:

а) име, единен граждански номер и постоянен адрес – за физическите лица;

б) наименование, седалище, адрес на управление и код по БУЛСТАТ/ЕИК – за едноличните търговци и юридическите лица;

2. техническо досие, съдържащо информация в съответствие с Ръководството за оценка на безопасността на субстанциите на Европейския орган по безопасност на храните;

3. резюме на техническото досие.

(5) В 14-дневен срок от получаване на заявлението Министерството на здравеопазването уведомява заявителя, като посочва датата на получаването му.

(6) Министерството на здравеопазването незабавно изпраща за становище заявлението по ал. 4, както и всяка друга допълнителна информация, предоставена от заявителя, на

Европейския орган по безопасност на храните в съответствие с изискванията на Регламент (ЕО) № 1935/2004.

(7) Издаването, изменението, временното прекратяване и отнемането на разрешение се извършват по реда, предвиден в Регламент (ЕО) № 1935/2004.

(8) Министерството на здравеопазването уведомява Министерството на земеделието и храните за подадените заявления по ал. 3.

Чл. 19. (1) Бизнес оператор, който произвежда, преработва или дистрибутира храни, е длъжен да предлага на потребителите храни, етикетирани в съответствие с изискванията на Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. за предоставянето на информация за храните на потребителите, за изменение на регламенти (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 87/250/ЕИО на Комисията, Директива 90/496/ЕИО на Съвета, Директива 1999/10/ЕО на Комисията, Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2002/67/ЕО и 2008/5/ЕО на Комисията и на Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията (ОВ, L 304 от 22 ноември 2011 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 1169/2011“, този закон и подзаконовите актове по прилагането му.

(2) В съответствие с чл. 15, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕС) № 1169/2011 информацията за храните, предлагани на територията на Република България, включително информацията на етикета, се представя на български език.

(3) Не се разрешава допълнително облепване на етикетирани продукт по начин или с информация, различна от първоначалното етикетирание, или който прикрива каквато и да е част от първоначалното етикетирание.

(4) Изключение от изискването по ал. 3 се допуска:

1. при изпълнение на мерки, определени от контролните органи;

2. за хранителни добавки и храни, предназначени за употреба при интензивно мускулно натоварване.

(5) В случаите по ал. 4 задължителната информация на български език трябва да бъде представена при спазване на всички приложими нормативни изисквания, а бизнес оператор, който е извършил повторно етикетирание, носи отговорност за информацията за храната по смисъла на чл. 8, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 1169/2011. Допълнително представената информация за храните трябва да съдържа данните по чл. 9, параграф 1, буква „з“ от Регламент (ЕС) № 1169/2011 за бизнес оператора, извършил повторното етикетирание.

(6) При предлагане на охладено предварително неопаковано месо в обекти за търговия на дребно то се поставя на обособени за целта места със задължително предоставяне на следната писмена информация:

1. вид на месото с изрично посочване на понятието „охладено“;
2. страна на произход или място на произход;
3. дата на месодобив и срок на годност.

(7) Министерският съвет определя с наредба изискванията за етикетването и представянето на храните и за предоставянето на хранителна информация за храните на потребителите.

Чл. 20. (1) Хранителни и здравни претенции и условията за предявяването им се определят съгласно Регламент (ЕО) № 1924/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно хранителни и здравни претенции за храните (ОВ, L 404 от 30.12.2006 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 1924/2006“.

(2) Заявление за получаване на разрешение за включване на претенция в списъка на разрешените претенции съгласно чл. 15 от Регламент (ЕО) № 1924/2006 се подава в Министерството на здравеопазването.

Чл. 21. (1) Генерични обозначения на храни, които биха могли да внушават ефект върху здравето на човека, се използват съгласно Регламент (ЕС) № 907/2013 на Комисията от 20 септември 2013 година за определяне на правила относно заявленията във връзка с използването на генерични обозначения (наименования) (ОВ, L 251 от 21 септември 2013 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 907/2013“.

(2) Заявление за използване на генерично обозначение се подава по електронен път в Министерството на здравеопазването. При поискване бизнес операторът представя копие от заявлението на хартиен носител.

Чл. 22. (1) Забранява се рекламирането на генетично модифицирани храни и храни, за които има нормативно въведени ограничения за употреба от деца, чрез реклами или други форми на търговски съобщения, в които като изпълнители участват деца или които представят деца, употребяващи тези храни, или са предназначени за детска аудитория.

(2) Забранява се рекламирането на храни и напитки, които съдържат хранителни съставки и вещества с хранителен или физиологичен ефект, и по-специално, съдържащи мазнини, трансмастни киселини, сол/натрий и захар, които не отговарят на изискванията за здравословно хранене съгласно действащата нормативна уредба,

чрез реклами или други форми на търговски съобщения, в които като изпълнители участват деца или които представят деца, употребяващи тези храни, или са предназначени за детска аудитория.

Чл. 23. В допълнение към изискванията на чл. 20-22 се прилагат и разпоредбите на глава четвърта, раздел III на Закона за защита на потребителите.

Глава втора

ИЗИСКВАНИЯ ПРИ ПРОИЗВОДСТВО, ПРЕРАБОТКА И ДИСТРИБУЦИЯ НА ХРАНИ

Раздел I

РЕГИСТРАЦИЯ И ОДОБРЕНИЕ НА ОБЕКТИ ЗА ПРОИЗВОДСТВО, ПРЕРАБОТКА И ДИСТРИБУЦИЯ НА ХРАНИ

Чл. 24. (1) Производство, преработка или дистрибуция на храни се извършва след регистрация или одобрение по реда на закона.

(2) Компетентни органи за регистрация са:

1. директорите на областните дирекции по безопасност на храните по местонахождение на обекта - за производство, преработка и дистрибуция на храни;

2. директорите на регионалните здравни инспекции по местонахождение на обекта - за производство на бутилирани натурални минерални, изворни и трапезни води.

(3) Компетентни органи за одобрение са директорите на областните дирекции по безопасност на храните по местонахождение на обекта.

Чл. 25. Одобрението или регистрацията на обектите за производство, преработка и дистрибуция на храни в обектите със специален пропускателен режим на Министерството на вътрешните работи, Министерството на правосъдието, Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия се извършва от компетентните органи по чл. 24, ал. 2 и 3.

Чл. 26. (1) За регистрация на обект за производство, преработка и дистрибуция на храни в обхвата на Регламент (ЕО) № 852/2004 бизнес операторите подават до директора на областната дирекция по безопасност на храните, съответно регионалната здравна инспекция, по местонахождение на обекта:

1. заявление по образец;
2. копие:

а) на влязло в сила разрешение за ползване по чл. 177, ал. 2 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) - в приложимите случаи;

б) на удостоверение за въвеждане в експлоатация по чл. 177, ал. 3 от ЗУТ - в приложимите случаи;

в) на издадено разрешение за строеж - за стопански и второстепенни постройки по чл. 42, ал. 1 от ЗУТ;

г) на разрешение за поставяне по чл. 56, ал. 2 от ЗУТ - за преместваемите обекти;

3. документ за платена такса.

(2) Бизнес оператор, регистриран или одобрен от компетентен орган на друга държава членка, който извършва вътреобщностна доставка на територията на Република България, изискваща регистрация по този закон, подава информация за компетентния орган, извършил съответната регистрация или одобрение, до компетентния орган по ал. 1.

(3) Заявлението по ал. 1, т. 1 може да бъде изпратено и по електронен път или чрез лицензиран пощенски оператор и съдържа най-малко следната информация:

1. име и адрес, съответно наименование, седалище и адрес на управление и код по БУЛСТАТ/ЕИК - за лицата, регистрирани в Република България, а за лицата, регистрирани в друга държава - членка на Европейския съюз, или страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство - документ за еквивалентна регистрация съгласно законодателството на държавата;

2. вид и адрес на обекта;

3. видовете дейности, извършвани в обекта и свързаните с тях дейности, когато е приложимо;

4. списък на групите храни, които ще се произвеждат, преработват или дистрибутират в обекта, включително подгрупите храни;

5. брой и адреси на извършване на дейност от подвижни, временни, преместваеми или открити обекти, автомати, използвани за целите на приготвяне, търговия или транспортиране на храни, когато е приложимо;

6. информация за вида водоснабдяване в обекта и за начина на отвеждане на отпадните води;

7. описание на начина на търговия от разстояние и на средствата за комуникация, които ще се използват, съдържащо информацията по чл. 63, ал. 1, когато е приложимо;

8. данни за производствения капацитет - за обекти за производство и преработка на храни, или данни за складов капацитет - за обекти за търговия;

9. брой, вид и регистрационен номер на превозните средства, собствени или наети, които ще се използват за транспортиране на храни;

10. дата на започване на дейността, която не може да бъде по-рано от 14 дни от подаване на заявлението;

11. деклариране на влягане или невлягане на съставки и добавки, както и компоненти на дадена съставка, и вещества, които присъстват в крайния продукт, дори и в променена форма, произведени от генетично модифицирани организми (ГМО), при производство на храни в обекта; деклариране не се изисква за търговците, включително за заведенията за обществено хранене;

12. деклариране дали бизнес операторът ще предлага продукти от биологично производство, като ползва дерогация по смисъла на чл. 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета от 28 юни 2007 година относно биологичното производство и етикетването на биологични продукти и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2092/91 (ОВ, L 189 от 20 юли 2007 г.);

13. деклариране, че са изпълнени изискванията на Регламент (ЕО) № 852/2004;

14. деклариране, че следните документи са на разположение на компетентния орган за проверка в обекта по регистрацията:

а) копие от заповед за регистрацията на превозното средство, използвано за транспорт на храни по чл. 51, когато е приложимо;

б) разработен проект на система за управление на безопасността на храните, съизмерима с вида и размера на производство, която включва добри практики за производство, преработка или търговия с храни или процедура, основана на принципите на системата HACCP, съгласно чл. 5 на Регламент (ЕО) № 852/2004, включително технологична документация, или национални, утвърдени или браншови стандарти за групите храни, които ще се произвеждат в обекта; за бизнес оператори, извършващи само транспортна дейност или дистрибуция на храни от наети складови площи и за търговия на храни от разстояние, се изисква само план за осигуряване на проследимост.

(4) Информацията по ал. 3, т. 12 не се изисква за производителите, за преработвателите и за заведенията за обществено хранене.

(5) Бизнес оператор, извършващ само транспорт на храни, прилага към заявлението документи по ал. 1, т. 1 и 3, ал. 3, т. 1, 4, 9, 10 и т. 14, букви „а“ и „б“, копие от регистрационен талон на превозното средство или документ, удостоверяващ право на ползване.

(6) Бизнес оператор, извършващ само дистрибуция на храни от наети складови площи в обекти, вече регистрирани или

одобрени по реда на този закон, прилага към заявлението документи по ал. 1, т. 1 и 3 и ал. 3, т. 1, 4, 9 и т. 14, буква "б", ветеринарен одобрителен номер на обекта и копие от договор за наем.

(7) Заявлението по ал. 1, т. 1 се проверява и при установяване на нередовности в срок до 5 работни дни компетентният орган за регистрация уведомява заявителя и определя срок за отстраняването им, който не може да бъде по-кратък от 10 работни дни и по време на който срокът по ал. 3, т. 10 спира да тече, но за не повече от 6 месеца.

(8) В срок до 5 работни дни от подаване на заявлението, отстраняването на нередовностите или от изтичането на срока за отстраняването им компетентният орган за регистрация:

1. издава заповед за пълн или частичен отказ за регистрация -
при неотстраняване на нередовностите в срока по ал. 7, или

2. вписва обекта в регистъра по чл. 28 за заявените дейности за производство, преработка или дистрибуция с храни и издава удостоверение за регистрация; действието на регистрацията е безсрочно.

(9) Заповедта по ал. 8, т. 1 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(10) В 30-дневен срок от вписването по ал. 8, т. 2 - за обектите за производство и преработка на храни, и в 60-дневен срок - за обектите за дистрибуция на храни, комисия, определена от компетентния орган за регистрация, извършва проверка на място за съответствие на обекта с нормативните изисквания.

(11) Разпоредбата на ал. 10 не се прилага за бизнес оператори, извършващи само дистрибуция на храни от наети складови площи в регистрирани обекти или транспортна дейност.

(12) При констатиране на несъответствие с нормативните изисквания по време на проверката, в зависимост от тежестта на нарушенията се издава:

1. предписание и се определя срок за привеждане в съответствие, който не може да бъде по-кратък от 10 работни дни и по-дълъг от 3 месеца считано от датата на връчване на предписанието, или

2. заповед за спиране дейността на обекта - в случай на възникнала непосредствена и голяма опасност за здравето на потребителите.

(13) В срок до 3 работни дни от извършване на проверката по ал. 10, съответно от извършване на проверка за изпълнение на предписанията по ал. 12, комисията представя на компетентния орган за регистрация констативен протокол за степента на съответствие на обекта с нормативните изисквания, съдържащ становище за:

1. възстановяване на дейността на обекта, или
2. заличаване на регистрацията на обекта.

(14) Компетентният орган за регистрацията издава заповед за възстановяване на дейността или за заличаване на регистрацията на обекта. Заповедта се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(15) В срок до 3 работни дни от настъпване на промяна във вписани обстоятелства по чл. 28, ал. 1, т. 1, 4, 5 и 6, бизнес операторът уведомява компетентния орган за регистрацията и прилага документи, удостоверяващи промяната. Уведомлението може да бъде изпратено и по електронен път или чрез лицензиран пощенски оператор.

(16) В 7-дневен срок от уведомяването по ал. 15, както и при промяна в името или наименованието на вписан бизнес оператор компетентният орган за регистрацията вписва промяната в регистъра.

(17) В случаите на промяна на адреса на обекта и на вида на дейността, както и при правоприемство с прекъсване на дейността в обекта, се извършва нова регистрацията.

(18) В случаите на универсално правоприемство без прекъсване и промяна в дейността на обекта, декларирана и от праводателя и от правоприемника, се извършва промяна на вписаните обстоятелства по реда на ал. 15 и 16.

Чл. 27. (1) Компетентният орган издава заповед за заличаване на регистрацията при:

1. промяна на дейността на обекта в дейност извън обхвата на закона;
2. груби или системни нарушения на закона;
3. системно възпрепятстване на дейността на контролните органи;
4. неизпълнение на принудителна административна мярка по чл. 32, ал. 1, т. 3 и 4 от Закона за управление на хранителната верига;
5. спиране на дейността на обекта за повече от един месец считано от деня на констатиране;
6. искане на бизнес оператора;
7. заличаване на бизнес оператора от Търговския регистър;
8. в случаите по чл. 29, ал. 3.

(2) Заповедта по ал. 1 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

Чл. 28. (1) Областните дирекции по безопасност на храните и регионалните здравни инспекции водят регистри на обектите и бизнес операторите, в които се вписват:

1. име или наименование, код по БУЛСТАТ/ЕИК и адрес на бизнес оператора по чл. 26, ал. 1, 2, 5 и 6;
2. вид и адрес на обекта;
3. вид на дейността на обекта или на бизнес оператора по чл. 26, ал. 5 и 6;
4. групи храни, които се произвеждат, преработват или дистрибутират, включително подгрупите храни;
5. информацията по чл. 26, ал. 3, т. 5, 10, 11 и 12;
6. вид и данни на средствата за търговия от разстояние;
7. регистрационен номер на обекта;
8. дата на започване на дейността;
9. дата, срок и основание за временно спиране на дейността;
10. забележки.

(2) Българската агенция по безопасност на храните поддържа публичен национален регистър на бизнес операторите и обектите по чл. 26, ал. 1, 2, 5 и 6, който съдържа данните от регистрите на областните дирекции по безопасност на храните. Регистърът се публикува на интернет страницата на Българската агенция по безопасност на храните.

(3) Министерството на здравеопазването поддържа публичен национален регистър на бизнес операторите и обектите за производство на бутилирани натурални минерални, изворни и трапезни води, който съдържа данните от регистрите на регионалните здравни инспекции. Регистърът се публикува на интернет страницата на Министерството на здравеопазването.

Чл. 29. (1) В 7-дневен срок от спиране на дейността на регистриран по чл. 26 обект бизнес операторът подава уведомление до компетентния орган за регистрация, като посочва периода на спиране. При промяна на периода на спиране на дейността се подава ново уведомление. Уведомление за възобновяване на дейността се подава в деня на настъпване на събитието. Уведомленията могат да се изпращат и по електронен път или чрез лицензиран пощенски оператор.

(2) Промените се вписват в съответния регистър в срок до 3 работни дни от заявяването им.

(3) Когато бизнес оператор не е възобновил дейността на обект в посочения в уведомлението период, компетентният орган издава заповед за заличаване на регистрацията на обекта.

(4) Заповедта по ал. 3 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

Чл. 30. (1) Хранителните добавки, храните за специални медицински цели, храните за кърмачета и преходните храни, предлагани в аптеки и дрогерии, подлежат на контрол по реда на този закон.

(2) Изпълнителната агенция по лекарствата, съответно регионалните здравни инспекции, уведомяват ежемесечно до 10-о число областната дирекция по безопасност на храните по местонахождение на съответната аптека и дрогерия за регистрираните през предходния месец аптеки и дрогерии, в които се извършва търговия на дребно с хранителни добавки, храни за специални медицински цели, храни за кърмачета и преходни храни.

(3) Аптеките и дрогериите по ал. 1 се вписват служебно в регистрите по чл. 28, ал. 1.

Чл. 31. (1) За одобрение на обектите за производство, преработка и дистрибуция на храни, в обхвата на Регламент (ЕО) № 853/2004, бизнес операторите подават до компетентния орган за одобрение по местонахождение на обекта:

1. заявление по образец;
2. копие от разрешение за ползване по ЗУТ - за обекти, които представляват строежи от I, II и III категория, или удостоверение за експлоатация по ЗУТ - за обекти, които представляват строежи от IV и V категория;
3. документите по чл. 55, ал. 1 - в случаите на чл. 51;
4. документ за платена такса.

(2) Заявлението по ал. 1, т. 1 може да бъде изпратено и по електронен път или чрез лицензиран пощенски оператор и съдържа най-малко следната информация:

1. име и адрес, съответно наименование, седалище и адрес на управление и код по БУЛСТАТ/ЕИК - за лицата, регистрирани в Република България, а за лицата, регистрирани в друга държава - членка на Европейския съюз, или в страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство - документ за еквивалентна регистрация съгласно законодателството на държавата;

2. вид и адрес на обекта;
3. видовете дейности, извършвани в обекта, и свързаните с тях дейности, когато е приложимо;
4. списък на групите храни, които ще се произвеждат, преработват или търгуват в обекта, включително подгрупите храни;
5. информация за вида водоснабдяване в обекта и за начина на отвеждане на отпадните води;

6. данни за производствения капацитет – за обекти за производство и преработка на храни;

7. описание на начина на търговия от разстояние и на средствата за комуникация, които ще се използват, съдържащо информацията по чл. 63, ал. 1, когато е приложимо;

8. брой, вид и регистрационни номера на превозните средства, собствени или наети, които ще се използват за транспортиране на храни;

9. деклариране на влагането или невлагането на съставки и добавки, както и компоненти на дадена съставка и вещества, които присъстват в крайния продукт, дори и в променена форма, произведени от ГМО, при производство на храни в обекта; декларация не се изисква за търговците и заведенията за обществено хранене;

10. деклариране, че са изпълнени изискванията по чл. 10, 12 и 14;

11. деклариране, че следните документи са на разположение на компетентния орган за проверка в обекта по ал. 1:

а) копие от заповед за регистрация на превозното средство, използвано за транспорт на храни, съгласно чл. 51, когато е приложимо;

б) разработен проект на система за управление на безопасността на храните, съизмерима с вида и размера на производство, която включва добри практики за производство, преработка или търговия с храни или процедури, основани на принципите на HACCP, съгласно чл. 5 от Регламент (ЕО) № 852/2004, включително технологична документация, или национални, утвърдени или браншови стандарти за групите храни, които ще се произвеждат в обекта.

(3) Документите по ал. 1 се проверяват и в случай на нередовности в 7-дневен срок се уведомява заявителят и се определя срок за отстраняването им, който не може да бъде по-кратък от 10 работни дни и по-дълъг от 6 месеца.

(4) При неотстраняване на нередовностите в срока по ал. 3, компетентният орган издава заповед за отказ за одобрение. Отказът се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(5) В 30-дневен срок от подаване на заявлението или от отстраняване на нередовностите компетентният орган за одобрение определя комисия, която извършва проверка на място за съответствие на обекта с изискванията на Регламент (ЕО) № 852/2004 и Регламент (ЕО) № 853/2004.

(6) При констатиране на несъответствие комисията по ал. 5 издава предписание и определя подходящ срок за привеждане на

обекта в съответствие, който не може да бъде по-кратък от 10 работни дни.

(7) В срок до 3 работни дни от извършване на проверката или след привеждане на обекта в съответствие с предписанието по ал. 6, комисията по ал. 5 представя на компетентния орган за одобрение констативен протокол, съдържащ становище за:

1. одобрение, или
2. временно одобрение, когато обектът отговаря само на изискванията за инфраструктура и оборудване, или
3. отказ за одобрение.

(8) В 5-дневен срок от представянето на констативния протокол по ал. 7 компетентният орган за одобрение:

1. вписва обекта в регистъра по чл. 33, ал. 1 и издава удостоверение за пълно одобрение, или
2. вписва обекта в регистъра по чл. 33, ал. 1 и издава удостоверение за временно одобрение за срок 3 месеца, или
3. издава заповед за отказ за одобрение.

(9) Заповедта по ал. 8, т. 3 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(10) При привеждане на обекта в пълно съответствие с нормативните изисквания за съответната дейност, но не по-късно от 14 дни преди изтичането на срока на удостоверението за временно одобрение, бизнес операторът уведомява компетентния орган за одобрение за отстраняването на несъответствията. Уведомлението може да бъде изпратено и по електронен път или чрез лицензиран пощенски оператор.

(11) В 5-дневен срок от получаване на уведомлението по ал. 10 комисията по ал. 5 извършва проверка на обекта.

(12) В срок до 3 работни дни от извършване на проверката по ал. 11 комисията представя на компетентния орган за одобрение констативен протокол за степента на съответствие с нормативните изисквания, съдържащ становище за:

1. пълно одобрение, или
2. удължаване на срока на временното одобрение по ал. 8, т. 2 за не повече от 3 месеца, или
3. отказ за удължаване на временното одобрение по ал. 8, т. 2.

(13) В 5-дневен срок от представянето на становището по ал. 12 директорът на областната дирекция по безопасност на храните издава:

1. удостоверение за удължаване на временното одобрение;
2. удостоверение за пълно одобрение; действието на одобрението е безсрочно;

3. заповед за отказ за одобрение.

(14) Заповедта по ал. 13, т. 3 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(15) В 10-дневен срок преди изтичането на срока на удостоверение по ал. 13, т. 1 комисията по ал. 5 извършва последваща проверка на обекта и представя на компетентния орган за одобрение констативен протокол със становище за:

1. одобрение, или
2. отказ за одобрение.

(16) В 10-дневен срок от представяне на становището по ал. 15 компетентният орган за одобрение издава:

1. заповед за отказ за удължаване на временното одобрение, или
2. удостоверение за одобрение; действието на одобрението е безсрочно.

(17) Заповедта по ал. 16, т. 1 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(18) При промяна на вписани обстоятелства по чл. 33, ал. 1, т. 2, 5, 6 и 7 в деня на настъпване на промяната бизнес операторът уведомява компетентния орган за одобрение и прилага документи, които я удостоверяват. Уведомлението може да бъде изпратено и по електронен път или чрез лицензиран пощенски оператор.

(19) В 7-дневен срок от уведомяването по ал. 18 компетентният орган за одобрение вписва промяната в регистъра и преиздава удостоверението за одобрение.

(20) При промяна на адреса на обекта, вида на дейността, както и при правоприемство с прекъсване на дейността в обекта, се извършва ново одобрение по реда на ал. 1-17.

(21) При универсално правоприемство без прекъсване и промяна в дейността на обекта, декларирана и от праводателя и от правоприемника, се извършва промяна на обстоятелства по реда на ал. 19.

Чл. 32. (1) Компетентният орган за одобрение издава заповед за заличаване на вписването и обезсилва удостоверението за одобрение при:

1. промяна на дейността на обект в дейност извън обхвата на закона;
2. груби или системни нарушения на закона;
3. системно възпрепятстване на дейността на контролните органи;
4. неизпълнение на принудителна административна мярка по чл. 32,

ал. 1, т. 3 и 4 от Закона за управление на хранителната верига;

5. спиране на дейността на обект за повече от един месец считано от деня на констатирането;

6. искане на бизнес оператор;

7. заличаване от Търговския регистър на бизнес оператор;

8. случаите на чл. 31, ал. 13, т. 3 и ал. 16, т. 1 и на чл. 34, ал. 3.

(2) Заповедта по ал. 1 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването по ал. 1, т. 1-4 не спира изпълнението.

Чл. 33. (1) Областните дирекции по безопасност на храните водят регистри на обектите по чл. 31, в които се вписват:

1. номер и дата на издаденото удостоверение за одобрение на обекта;

2. име или наименование, код по БУЛСТАТ/ЕИК и адрес на бизнес оператора по чл. 31, ал. 1;

3. вид и адрес на обекта;

4. вид на дейността на обекта;

5. групи храни, които се произвеждат, преработват или дистрибутират в обекта, включително подгрупите храни;

6. информацията по чл. 31, ал. 2, т. 9;

7. вид и данни на средствата за търговия от разстояние;

8. ветеринарен одобрителен номер на обекта;

9. дата, срок и основание за временно спиране на дейността;

10. забележки.

(2) Българската агенция по безопасност на храните поддържа публичен национален регистър на обектите по чл. 31, ал. 1, който съдържа данните от регистрите на областните дирекции по безопасност на храните. Регистърът се публикува на интернет страницата на Българската агенция по безопасност на храните.

Чл. 34. (1) В 7-дневен срок след спиране на дейността на одобрен обект по чл. 31, ал. 1 бизнес операторът подава уведомление до компетентния орган за одобрение, като посочва периода на спиране. При промяна на периода се подава ново уведомление. Уведомление за възобновяване на дейността се подава в деня на настъпване на събитието.

(2) Промените се вписват в регистъра в срок до 3 работни дни от заявяването им.

(3) Когато бизнес операторът не е възобновил дейността на обекта в посочения в уведомлението период, компетентният орган

за одобрение издава заповед за заличаване на вписването и обезсилва удостоверението за одобрение.

(4) Заповедта по ал. 3 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

Чл. 35. (1) За регистрация на обектите за комбинирано производство на бутилирани натурални минерални, изворни или трапезни води и безалкохолни напитки бизнес операторите подават заявление и документи съгласно чл. 26, ал. 1 и 3 до директора на областната дирекция по безопасност на храните по местонахождението на обекта.

(2) Областната дирекция по безопасност на храните предоставя на съответната регионална здравна инспекция копие от заявлението и придружаващите го документи не по-късно от 24 часа след получаването им.

(3) Заявлението по ал. 1 се проверява от компетентните органи и в случай на несъответствия с нормативните изисквания заявителят се уведомява в 7-дневен срок и се определя срок за отстраняването им, който не може да бъде по-кратък от 10 работни дни.

(4) В 30-дневен срок от подаване на заявлението или от отстраняване на несъответствията по ал. 3 компетентните органи за регистрация по ал. 1 и 2 назначават съвместна комисия, която в срок до 5 работни дни извършва проверка на място. При констатиране на несъответствие с нормативните изисквания по време на проверката се издава предписание и се определя подходящ срок за привеждане в съответствие, който не може да бъде по-кратък от 10 работни дни и по-дълъг от 6 месеца.

(5) В срок до 3 работни дни от извършване на проверката или след привеждане на обекта в съответствие с предписанието по ал. 4 комисията представя на компетентния орган за регистрация по ал. 1 констативен протокол за степента на съответствие с нормативните изисквания, съдържащ становище с предложение за:

1. регистрация, или
2. отказ за регистрация за част или за целия заявен обхват на дейност.

(6) В 5-дневен срок от представянето на становището по ал. 5 компетентният орган за регистрация:

1. издава заповед за пълен или частичен отказ за регистрация, или
2. вписва обекта в регистъра по чл. 28, ал. 1 за заявените дейности и издава удостоверение за регистрация; действието на регистрацията е безсрочно.

(7) Заповедта по ал. 6, т. 1 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

(8) Директорът на областната дирекция по безопасност на храните, извършил регистрацията, уведомява в 3-дневен срок директора на регионалната здравна инспекция, който вписва служебно обекта в регистъра по чл. 28, ал. 1.

(9) В случаите на започване на производство на безалкохолни напитки в обект за производство на бутилирани натурални минерални, изворни или трапезни води, или обратното, или на промяна на групите храни, които ще се произвеждат, преработват или дистрибутират в обекта, както и при промяна в дейността на обекта се извършва нова регистрация по реда на ал. 1-8.

(10) В срок до 3 работни дни от настъпване на промяна в обстоятелствата, които подлежат на вписване по чл. 28, ал. 1, т. 1, 4, 5 и 6, бизнес операторът уведомява компетентния орган за регистрацията и прилага документи, удостоверяващи промяната. Уведомлението може да бъде изпратено и по електронен път или чрез лицензиран пощенски оператор.

(11) В 7-дневен срок от уведомяването по ал. 10 компетентният орган за регистрацията вписва промяната в регистъра по чл. 28, ал. 1.

(12) При промяна на адреса на обекта, на вида на дейността и при правоприемство на бизнес оператора с прекъсване на дейността в обекта, се извършва нова регистрацията по реда на чл. 26.

(13) В случаите на правоприемство на бизнес оператора без прекъсване и промяна в дейността на обекта, декларирани и от праводателя и от правоприемника, се извършва промяна на обстоятелства по реда на ал. 10.

Чл. 36. (1) При заличаване на регистрацията - в случаите по чл. 27, ал. 1, т. 2-4, или на одобрение - в случаите по чл. 32, ал. 1, т. 2-4, бизнес операторът не може да получи повторно регистрацията или одобрение за дейност по този закон.

(2) При заличаване на регистрацията или на одобрение поради груби нарушения на изискванията на този закон обектът не може да получи повторно регистрацията или одобрение за същата дейност за периода на непосредствена и голяма опасност за здравето на потребителите.

Чл. 37. (1) Първични продукти по чл. 1, параграф 2, буква „в“ от Регламент (ЕО) № 852/2004 и чл. 1, параграф 3, букви „в“, „г“ и „д“ от Регламент (ЕО) № 853/2004 могат да се доставят до краен потребител или до местни обекти за търговия на дребно от животновъдни/земеделски обекти, на които бизнес операторът, извършващ доставката, е ползвател, наемател или собственик.

(2) Производство на първични продукти, предназначени за директни доставки по чл. 1, параграф 2, буква „в“ от Регламент (ЕО) № 852/2004 и чл. 1, параграф 3, буква „в“ от Регламент (ЕО) № 853/2004, се извършва от регистрирани обекти при спазване на изискванията на Приложение I, Част А към Регламент (ЕО) № 852/2004.

(3) Производство на продукти от животински произход, предназначени за директни доставки съгласно чл. 1, параграф 3, букви „г“ и „д“ от Регламент (ЕО) № 853/2004, се извършва при спазване на изискванията на Регламент (ЕО) № 852/2004.

Чл. 38. (1) Директни доставки на първични продукти по чл. 1, параграф 2, буква „в“ от Регламент (ЕО) № 852/2004 и чл. 1, параграф 3, букви „в“, „г“ и „д“ от Регламент (ЕО) № 853/2004 може да извършва бизнес оператор, вписан в публичен регистър на производителите, извършващи директни доставки на малки количества първични продукти, поддържан от областната дирекция по безопасност на храните по местонахождение на земеделския или животновъден обект или по местонахождение на ловностопанския район (обекта на добив на първичните продукти).

(2) Доставките се извършват в административната област по вписване и една съседна административна област. Това ограничение не се отнася за доставките на пчелен мед, отстрелян едър и дребен дивеч или месо от едър и дребен дивеч.

Чл. 39. (1) За вписване в регистъра по чл. 38, ал. 1 бизнес операторите подават до компетентния орган заявление, което съдържа:

1. име и адрес, съответно наименование, седалище и адрес на управление и код по БУЛСТАТ/ЕИК за лицата, регистрирани в Република България, а за лицата, регистрирани в друга държава – членка на Европейския съюз, или в страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство – документ за еквивалентна регистрация съгласно законодателството на страната;

2. местонахождение, адрес и номер на обекта за добив на първични продукти;

3. наименование на продуктите;

4. съседна административна област, в която ще бъдат доставяни първичните продукти.

(2) За вписване в регистъра по чл. 38, ал. 1 бизнес операторите по чл. 1, параграф 3, буква „д“ от Регламент (ЕО) № 853/2004 подават до компетентния орган заявление, което съдържа:

1. списъци на ловните сдружения, съдържащи наименование на всяко сдружение, местонахождение и площ на ловностопанския район и имената на ловците, членуващи в него;

2. решение за избор на председател и ръководство на сдружението;

3. местонахождение и капацитет на пункта за обработка на дивеч;

4. отговорни лица за хигиената и поддръжката на пункта за обработка на дивеч и правила за организацията на дейността в пункта;

5. вид на дивеча, от който ще се добива месото;

6. договор за наем или документ за ползване на пункта;

7. съседна административна област, в която ще бъдат доставяни първичните продукти.

(3) Заявленията по ал. 1 и 2 могат да се изпращат и по електронен път или чрез лицензиран пощенски оператор.

(4) Директорът на областната дирекция по безопасност на храните вписва бизнес операторите в регистъра по чл. 38, ал. 1 и издава удостоверение за вписване:

1. в 7-дневен срок от подаване на заявлението - при извършване на директни доставки на първични продукти по чл. 1, параграф 2, буква „в“ на Регламент (ЕО) № 852/2004 и чл. 1, параграф 3, буква „в“ на Регламент (ЕО) № 853/2004, с изключение на сурово мляко;

2. в 10-дневен срок от подаване на заявлението и след проверка на място - при извършване на директни доставки на сурово мляко и продуктите по чл. 1, параграф 3, букви „г“ и „д“ на Регламент (ЕО) № 853/2004.

(5) Регистърът по чл. 38, ал. 1 съдържа данните по ал. 1 и ал. 2, т. 3 и 5, наименование на ловното сдружение и местонахождение на ловностопанския район, както и номер и дата на издаденото удостоверение за вписване.

(6) Българската агенция по безопасност на храните поддържа публичен регистър на бизнес операторите по чл. 38, ал. 1, който съдържа данните от регистрите на областните дирекции по безопасност на храните. Регистърът се публикува на интернет страницата на Българската агенция по безопасност на храните.

Чл. 40. (1) Обработка или преработка на първични продукти по чл. 1, параграф 2, буква „в“ на Регламент (ЕО) № 852/2004 и чл. 1, параграф 3, буква „в“ на Регламент (ЕО) № 853/2004 с изключение на сурово мляко, се извършва в местни обекти за търговия на дребно, отговарящи на изискванията на Регламент (ЕО) № 852/2004 и регистрирани по реда на чл. 26.

(2) В местни обекти за търговия на дребно, отговарящи на изискванията на Регламент (ЕО) № 852/2004 и одобрени по реда на чл. 31, се извършва обработка или преработка на следните първични продукти:

1. птици и лагоморфни;

2. сурово мляко, произведено в собствена ферма, отговарящо на изискванията на Приложение III, секция IX, Глава II, т. 3 към Регламент (ЕО) № 853/2004;

3. месо от домашни двукопитни животни, птици, зайци и щрауси, отгледани в собствена ферма и заклани в кланнични пунктове.

(3) Преработени продукти по ал. 1 и 2 могат да се доставят на краен потребител или до други обекти за търговия на дребно като странична, локална и ограничена дейност в административната област по местонахождение на обекта и една съседна административна област.

(4) Ползватели, наематели или собственици на обекти по ал. 1 и 2 са земеделски стопани или техни организационни форми, които произвеждат първични продукти и са вписани в регистъра по чл. 38, ал. 1.

(5) Бизнес оператор, извършващ обработка или преработка на храни в обекти по ал. 1 и 2, подава заявление за регистрация или одобрение до компетентния орган по местонахождение на обекта, което съдържа информацията по чл. 26, ал. 3 (за регистрация) или по чл. 31, ал. 2 (за одобрение). Заявителят посочва също съседната административна област, в която ще доставя първичните продукти, вид, адрес и регистрационен номер на животновъдния обект, от който произхождат първичните продукти, и прилага:

1. документите по чл. 26, ал. 1, съответно по чл. 31, ал. 1, или

2. копие от заверена регистрационна карта за земеделски стопанин за съответната стопанска година, придружена от анкетните карти с анкетните формуляри.

Чл. 41. Обект за търговия на дребно по чл. 40, ал. 1 се вписва от компетентния орган в регистъра по чл. 28, ал. 1 в самостоятелно обособена група, като се вписва и информацията по чл. 40, ал. 2.

Чл. 42. Регистрация или одобрение се заличават със заповед на компетентния орган в случаите и по реда на чл. 27, съответно на чл. 32.

Раздел II

РЕГИСТРАЦИЯ НА ОБЕКТИ ЗА ПРОИЗВОДСТВО И ТЪРГОВИЯ НА ЕДРО И ИЗИСКВАНИЯ ЗА ТЪРГОВИЯ НА ДРЕБНО С МАТЕРИАЛИ И ПРЕДМЕТИ, ПРЕДНАЗНАЧЕНИ ЗА КОНТАКТ С ХРАНИ

Чл. 43. (1) Производство и търговия на едро на материали и предмети, предназначени за контакт с храни, се извършва след регистрация.

(2) Компетентни органи за регистрация по ал. 1 са директорите на областните дирекции по безопасност на храните.

Чл. 44. (1) За регистрация на обект за производство и търговия на едро на материали и предмети, предназначени за контакт с храни, бизнес операторите подават до компетентния орган по местонахождение на обекта:

1. заявление по образец;

2. копие от разрешение за ползване по ЗУТ за обекти, които представляват строежи от I, II и III категория, или удостоверение за експлоатация по ЗУТ за обекти, които представляват строежи от IV и V категория;

3. документ за платена такса.

(2) Заявлението по ал. 1 може да бъде изпратено и по електронен път или чрез лицензиран пощенски оператор и съдържа най-малко следната информация:

1. име и адрес, съответно наименование, седалище и адрес на управление и код по БУЛСТАТ/ЕИК за лицата, регистрирани в Република България, а за лицата, регистрирани в друга държава – членка на Европейския съюз, или страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство – документ за еквивалентна регистрация съгласно законодателството на държавата;

2. вид и адрес на обекта;

3. вид на дейността, извършвана в обекта за производство на материали и предмети, предназначени за контакт с храни;

4. дата на започване на дейността, която не може да бъде по-рано от 14 дни от подаване на заявлението;

5. деклариране, че са изпълнени изискванията на Регламент (ЕО) № 1935/2004 и на законодателството, което определя специфичните изисквания към определени групи материали и предмети, предназначени за контакт с храни;

6. деклариране, че добрите производствени практики, съгласно Регламент (ЕО) № 2023/2006 на Комисията от 22 декември 2006 година относно добра производствена практика за материали и предмети, предназначени за контакт с храни (ОВ, L 384 от 29.12.2006 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 2023/2006“, са на разположение на компетентния орган за проверка в обекта.

(3) Заявлението по ал. 1 се проверява и в случай на нередовности в срок до 5 работни дни се уведомява заявителят и се определя срок за отстраняването им, който не може да бъде по-кратък от 10 работни дни и по-дълъг от 6 месеца, по време на който срокът по ал. 2, т. 4 спира да тече. Уведомлението може да бъде изпратено и по електронен път или чрез лицензиран пощенски оператор.

(4) В срок до 5 работни дни от подаване на заявлението, от отстраняване на нередовностите или от изтичане на срока за отстраняването им компетентният орган за регистрация:

1. издава заповед за пълен или частичен отказ за регистрация – при неотстраняване на нередовностите в срока по ал. 3, или

2. вписва обекта в регистъра по чл. 47, ал. 1 за заявените дейности за производство или търговия с материали и предмети, предназначени за контакт с храни, и издава удостоверение за регистрация; действието на регистрацията е безсрочно.

(5) Заповедта по ал. 4, т. 1 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(6) В 30-дневен срок от вписването по ал. 4, т. 2 комисия, определена от компетентния орган за регистрация, извършва проверка на място за съответствие на обекта с нормативните изисквания. При констатиране на несъответствие по време на проверката, в зависимост от тежестта на нарушенията, се издава:

1. предписание и се определя подходящ срок за привеждане в съответствие, който не може да бъде по-кратък от 10 работни дни и по-дълъг от 3 месеца от датата на връчване на предписанието, или

2. заповед за спиране дейността на обекта – при непосредствена и голяма опасност.

(7) В срок до 3 работни дни от изтичане на срока по ал. 6, т. 1 комисията по ал. 6 представя на компетентния орган за регистрация констативен протокол, съдържащ становище за:

1. удължаване на срока по ал. 6, но не повече от 3 месеца еднократно, или

2. възстановяване на дейността на обекта, или

3. заличаване на регистрацията на обекта.

(8) Директорът на областната дирекция по безопасност на храните издава заповед за:

1. възстановяване на дейността на обекта, или

2. заличаване на регистрацията на обекта.

(9) Заповедта се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

Чл. 45. (1) В срок до 3 работни дни от настъпване на промяна във вписани обстоятелства бизнес операторът уведомява компетентния орган за регистрация. Уведомлението може да бъде изпратено и по електронен път или чрез лицензиран пощенски оператор.

(2) В 7-дневен срок от уведомяването по ал. 1 компетентният орган вписва промяната в регистъра.

Чл. 46. (1) Регистрацията се заличава със заповед на компетентния орган при:

1. прекратяване на дейността на обекта по искане на бизнес оператора;

2. промяна на дейността на обекта в дейност извън обхвата на закона;

3. груби или системни нарушения на изискванията на закона;

4. системно възпрепятстване на дейността на контролните органи;

5. неизпълнение на принудителна административна мярка по чл. 32, ал. 1, т. 3 и 4 от Закона за управление на хранителната верига;

6. спиране на дейността на обекта за повече от един месец считано от деня на констатиране;

7. прекратяване на юридическото лице - по искане на производителя или търговеца;

8. заличаване на бизнес оператора от Търговския регистър;

9. случаите по чл. 48, ал. 3.

(2) Заповедта по ал. 1 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването по ал. 1, т. 2-5 не спира изпълнението.

Чл. 47. (1) Областните дирекции по безопасност на храните водят регистри на обектите по чл. 44, ал. 1, в които се вписват:

1. номер и дата на заповедта за регистрация;

2. име или наименование бизнес оператора, код по БУЛСТАТ/ЕИК и адрес;

3. вид и адрес на обекта;

4. вид на дейност на обекта;

5. регистрационен номер на обекта;

6. дата на започване на дейността;

7. дата, срок и основание за временно спиране на дейността;

8. забележки.

(2) Българската агенция по безопасност на храните поддържа публичен национален регистър на обектите по чл. 44, ал. 1, който съдържа данните от регистри на областните дирекции по безопасност на храните. Регистърът се публикува на

интернет страницата на Българската агенция по безопасност на храните.

Чл. 48. (1) В 7-дневен срок от спиране на дейността в регистриран обект бизнес операторът подава уведомление до компетентния орган за регистрация, като посочва периода на спиране. При промяна на периода се подава ново уведомление. Уведомлението за възобновяване на дейността се подава в деня на настъпване на събитието.

(2) Промените се вписват в регистъра по чл. 47, ал. 1 в срок до 3 работни дни от заявяването им.

(3) Когато бизнес операторът не е възобновил дейността на обект в посочения в уведомлението период, компетентният орган издава заповед за заличаване на регистрацията.

(4) Заповедта по ал. 3 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

Чл. 49. Бизнес операторите, извършващи търговия на дребно с материали и предмети, предназначени за контакт с храни, спазват изискванията на чл. 15-17 от Регламент (ЕО) № 1935/2004, като:

1. поставят на видно място, в непосредствена близост до предлаганите материали и предмети, предназначени за контакт с храни, надпис на български език „За контакт с храни“ или поставят знак за тяхното предназначение;

2. осигуряват проследимост на материалите и предметите, предназначени за контакт с храни, чрез съответстващо етикетирание или придружаваща документация;

3. приемат и предлагат материалите и предметите, предназначени за контакт с храни, задължително придружени с декларация за съответствие;

4. съхраняват и предлагат материалите и предметите, предназначени за контакт с храни, разделно от другите нехранителни стоки.

Раздел III

ТРАНСПОРТИРАНЕ НА ХРАНИ

Чл. 50. Превозните средства, с които се транспортират храни, трябва да отговарят на изискванията, определени в Приложение II, Глава IV към Регламент (ЕО) № 852/2004, а когато е приложимо – и на изискванията на Приложение III към Регламент (ЕО) № 853/2004.

Чл. 51. (1) Бизнес оператор може да извършва транспортиране на храни в обхвата на Приложение III към

Регламент (ЕО) № 853/2004 само с превозни средства, регистрирани от съответния компетентен орган, надлежно обозначени и вписани в регистъра по чл. 60, ал. 1.

(2) Изискванията по ал. 1 се прилагат и за превозните средства, с които се извършва транспортиране на брашно, хляб, хлебни и сладкарски изделия.

Чл. 52. Превозни средства, използвани за транспортиране на храни, различни от тези по чл. 51, се обявяват от бизнес оператора в рамките на процедура по регистрация на обект по раздел I или раздел IV, не подлежат на индивидуална регистрация, а се вписват в списък на използваните превозни средства за транспортиране на храни, поддържан от съответния контролен орган по регистрация на обекта.

Чл. 53. Компетентни органи за регистрация на превозни средства за транспортиране на храни са директорите на областните дирекции по безопасност на храните.

Чл. 54. (1) Регистрация на превозно средство може да се извърши в рамките на процедура по регистрация или одобрение на друг обект или самостоятелно.

(2) При едновременно заявяване на регистрация или одобрение на обект и регистрация на превозно средство бизнес операторът изрично следва да посочи това обстоятелство в заявлението. Компетентният орган провежда процедурите по регистрация или одобрение при спазване на изискванията на този раздел и на раздел I или раздел IV.

(3) Инициране на процедура за едновременна регистрация на повече от едно превозно средство се извършва с подаването на едно заявление, в което се отбелязват всички превозни средства и се предоставя информация и придружаващи документи за всяко едно от тях.

Чл. 55. (1) За регистрация на превозно средство, с което се транспортират храни по чл. 51 бизнес операторът подава заявление по образец до компетентния орган за регистрация. Към заявлението се прилагат копия от:

1. регистрационен талон на превозното средство;
2. документ, удостоверяващ правото на ползване върху превозното средство;
3. документ за платена такса в размер, определен с тарифата по чл. 101, ал. 1.

(2) Заявлението по ал. 1 може да бъде изпратено и по електронен път или чрез лицензиран пощенски оператор и съдържа най-малко следната информация:

1. име или наименование и адрес на собственика или ползвателя на транспортните средства, съответно седалище, адрес на управление и код по БУЛСТАТ/ЕИК за лицата, регистрирани в Република България, а за лицата, регистрирани в друга държава - членка на Европейския съюз, или в страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство - документ за еквивалентна регистрация съгласно законодателството на държавата;

2. марка, модел, вид, обем/вместимост (за цистерните и контейнерите), товароподемност (за останалите транспортни средства);

3. регистрационен номер на превозното средство;

4. видове храни, които ще се транспортират.

(3) Регистрация на превозните средства по ал. 1 се извършва по реда на чл. 31, ал. 3-6.

(4) В срок до 3 работни дни от привеждане на превозното средство в съответствие с предписанието по чл. 31, ал. 6, комисията по чл. 31, ал. 5 представя на директора на областната дирекция по безопасност на храните констативен протокол, съдържащ становище с предложение за:

1. регистрация, или

2. отказ за регистрация.

(5) В 5-дневен срок от представянето на становището по ал. 4 директорът на областната дирекция по безопасност на храните издава:

1. заповед за отказ за регистрация, или

2. заповед за регистрация; действието на регистрацията е безсрочно.

(6) Заповедта по ал. 5, т. 2 съдържа всички данни, подлежащи на вписване в регистъра по чл. 60, ал. 1, ред и срок за получаване на стикера, удостоверяващ регистрацията на превозното средство.

(7) Заповедта по ал. 5 се съобщава, като в случаите по т. 1 може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

Чл. 56. За издаване на удостоверяващ регистрацията на превозното средство стикер бизнес операторът представя документ за платена такса в размер, определен с тарифата по чл. 101, ал. 1.

Чл. 57. Съдържанието, графичното оформление и защитните елементи, редът за издаване и подмяна на удостоверяващия регистрацията стикер се определят с наредба на министъра на земеделието и храните.

Чл. 58. (1) Бизнес операторът уведомява директора на областната дирекция по безопасност на храните по регистрация в

деня на настъпване на промяна във вписани обстоятелства по чл. 60, ал. 1, т. 3 и 4, като представя съответните документи, удостоверяващи промяната. Уведомлението може да бъде изпратено и по електронен път или чрез лицензиран пощенски оператор.

(2) В 7-дневен срок от уведомлението по ал. 1 компетентният орган за регистрация издава заповед за вписване на промяната в регистъра по чл. 60, ал. 1.

(3) В случаите на промяна на собствеността на превозното средство или на правото на ползване се извършва нова регистрация.

Чл. 59. Регистрацията на превозното средство се заличава със заповед на директора на областната дирекция по безопасност на храните при:

1. искане на бизнес оператора;
2. груби или системни нарушения на закона;
3. системно възпрепятстване на дейността на контролните органи;
4. неизпълнение на принудителна административна мярка по чл. 32, ал. 1, т. 3 и 4 от Закона за управление на хранителната верига;
5. спиране на превозното средство от движение.

Чл. 60. (1) Областните дирекции по безопасност на храните водят регистри на превозните средства по чл. 51, в които се вписват:

1. номер и дата на издаване на регистрационния стикер;
2. име или наименование, код по БУЛСТАТ/ЕИК и адрес на бизнес оператора;
3. марка, модел, вид, обем/вместимост (за цистерните и контейнерите), товароподемност (за останалите превозни средства) и регистрационен номер;
4. вид на храните, които се транспортират с превозното средство.

(2) Българската агенция по безопасност на храните поддържа публичен национален регистър на превозните средства по ал. 1, който съдържа данните от регистрите на областните дирекции по безопасност на храните и се актуализира до 10-о число на следващия месец. Регистърът се публикува на интернет страницата на Българската агенция по безопасност на храните.

Раздел IV

ТЪРГОВИЯ С ХРАНИ ОТ РАЗСТОЯНИЕ

Чл. 61. Търговия с храни, предлагани чрез средствата за комуникация от разстояние, се извършва при спазване на чл. 14

от Регламент (ЕС) № 1169/2011, Закона за защита на потребителите, Закона за електронната търговия и подзаконовите актове по прилагането им.

Чл. 62. (1) Търговия с храни от разстояние може да се извършва от:

1. бизнес оператор, който осъществява дейност в регистриран или одобрен по реда на закона обект, или

2. доставчик на услуги, управляващ средство за комуникация от разстояние, който има сключен договор с бизнес оператор по т. 1.

(2) Компетентни органи за регистрация по ал. 1 са директорите на областните дирекции по безопасност на храните.

Чл. 63. (1) За извършване на търговия с храни от разстояние лицата по чл. 62, ал. 1 уведомяват компетентния орган за регистрация по местонахождение на обекта или на централата на средството за комуникация от разстояние. Уведомлението съдържа следната информация:

1. име и адрес, съответно наименование, седалище и адрес на управление и код по БУЛСТАТ/ЕИК за лицата, регистрирани в Република България, а за лицата, регистрирани в друга държава – членка на Европейския съюз, или в страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство – документ за еквивалентна регистрация съгласно законодателството на страната, телефон и адрес на електронна поща за осъществяване на пряка и навременна връзка;

2. описание на начина на търговия от разстояние, включително на средството за комуникация: електронен адрес, интернет страница, телефонен номер, пощенски адрес и други, които ще се използват;

3. списък, съдържащ имена и наименования на операторите и регистрационните или одобрителни номера на обектите, с които има сключени договорни отношения за доставка на храни от разстояние;

4. вид, брой, регистрационни номера на превозните средства, а когато е приложимо – регистрационен номер и дата на издаване на стикера, удостоверяващ регистрацията по този закон на превозното средство, с което се извършва доставката на храни, съгласно чл. 51;

5. деклариране, че се прилага план за проследимост на храните, който е на разположение на компетентния орган за проверка в обекта по регистрация.

(2) Уведомлението по ал. 1 се подава най-късно 14 дни преди започване на дейността и може да бъде изпратено и по електронен път или чрез лицензиран пощенски оператор.

(3) Уведомление по ал. 1 се проверява и в случай на несъответствия с нормативните изисквания в срок до 5 работни

дни заявителят се уведомява и се определя срок за отстраняването им, който не може да бъде по-кратък от 10 работни дни и по-дълъг от 6 месеца, по време на който срокът по ал. 2 спира да тече.

(4) В срок до 5 работни дни от подаване на уведомлението, от отстраняване на несъответствията или от изтичане на срока по ал. 3 компетентният орган за регистрация:

1. издава заповед за отказ за вписване, или
2. вписва обстоятелствата по ал. 1 в регистъра по чл. 28, ал. 1 или по чл. 33, ал. 1 и издава удостоверение за регистрация.

(5) Заповедта по ал. 4, т. 1 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

(6) В срок до 3 работни дни от настъпване на промяна във вписани обстоятелства в регистъра по чл. 28, ал. 1 или по чл. 33, ал. 1 лицата уведомяват компетентния орган за регистрация, като прилагат документи, удостоверяващи промяната. Уведомлението може да бъде изпратено и по електронен път или чрез лицензиран пощенски оператор.

(7) В 7-дневен срок от уведомяването за промяна по ал. 6 директорът на областната дирекция по безопасност на храните вписва промяната в регистъра на лицата, извършващи търговия от разстояние с храни.

(8) Компетентният орган за регистрация издава заповед за заличаване на вписването по ал. 4, т. 2 при:

1. промяна на дейността на обекта в дейност извън обхвата на закона;
2. груби или системни нарушения на закона;
3. системно възпрепятстване на дейността на контролните органи;
4. неизпълнение на принудителна административна мярка по чл. 32, ал. 1, т. 3 и 4 от Закона за управление на хранителната верига;
5. спиране на дейността за повече от един месец считано от датата на констатиране;
6. искане на регистрирано лице;
7. заличаване от Търговския регистър на регистрираните лица по чл. 62, ал. 1.

(9) Заповедта по ал. 8, т. 1-5 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

Чл. 64. Храните, които се търгуват от разстояние, трябва:

1. да са произведени, преработени или дистрибутирани в съответствие с изискванията на закона, в регистрирани или одобрени по реда чл. 26 или 31 обекти, в обекти, регистрирани или одобрени от компетентен орган на друга държава – членка Европейския съюз, или да са въведени при спазване на изискванията на глава шеста;

2. да са етикетирани съгласно изискванията на чл. 19 и специфичните изисквания към съответните групи храни;

3. да се транспортират при спазване на разпоредбите на раздел III.

Чл. 65. Специфичните изисквания към търговията от разстояние с храни се определят с наредба на министъра на земеделието и храните.

Глава трета

СПЕЦИФИЧНИ ИЗИСКВАНИЯ КЪМ ХРАНИ

Раздел I

НАТУРАЛНИ МИНЕРАЛНИ, ИЗВОРНИ И ТРАПЕЗНИ ВОДИ

Чл. 66. (1) Натурални минерални и изворни води, добивани и бутилирани на територията на Република България, могат да се пускат на пазара, когато:

1. имат издаден сертификат;

2. са включени в утвърдени със заповед по реда на чл. 68, ал. 1 списъци на признатите натурални минерални, съответно изворни води;

3. има предоставена концесия за добив по реда на Закона за концесиите и Закона за водите – за минералните води, или издадено разрешително за водовземане по Закона за водите – за изворните води.

(2) Признаване и включване в съответния списък към заповедта по чл. 68, ал. 1 преди внос и предлагане на пазара на територията на Република България се изисква и за:

1. натурални минерални води, добивани в трети страни, които не са били признати от компетентен орган на друга държава – членка на Европейския съюз, и не са вписани в Списъка на признатите натурални минерални води в Европейския съюз, съгласно изискванията на Директива 2009/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 година относно експлоатацията и предлагането на пазара на натурални минерални води (ОВ, L 164 от 26 юни 2009 г.), наричана по-нататък „Директива 2009/54/ЕО“;

2. изворни води, добивани в трети страни.

(3) За предлагането на пазара на натурални минерални и изворни води, добивани на територията на друга държава –

членка на Европейския съюз, които са признати или одобрени от компетентния орган на съответната държава, както и на натурални минерални води, добивани в трети страни, признати от компетентен орган на друга държава – членка на Европейския съюз, не се изисква признаване и включване в списък към заповедта по чл. 68, ал. 1.

Чл. 67. (1) Министърът на здравеопазването или оправомощен от него заместник-министър издава сертификат за минерална или изворна вода, добита от конкретно водоземно съоръжение на територията на Република България, който удостоверява, че по произход, състав и свойства минералната, съответно изворната вода, е подходяща за бутилиране за питейни цели. Сертификатът се издава при спазване изискванията на наредбата по чл. 5.

(2) Издаването на сертификат за минерална вода се извършва при заявено искане до министъра на околната среда и водите, когато водоземането от находище на минерална вода ще се използва за бутилиране на натурална минерална вода или за други напитки, в състава на които се включва минерална вода.

(3) Издаването на сертификат за изворна вода се извършва при заявено до директора на съответната Басейнова дирекция за управление на водите искане за водоземане/водоснабдяване от подземно водно тяло, когато черпената вода ще се използва за бутилиране на изворна вода или за други напитки, в състава на които се включва изворна вода.

(4) В срок до 10 дни от получаване на искането по ал. 2 или 3 съответните компетентни органи по Закона за водите информират с писмо министъра на здравеопазването за постъпилото искане за издаване на сертификат, към което прилагат:

1. резюме за конкретните хидрогеоложки условия и експлоатационни ресурси на находището на минерална вода и характеристиките на конкретното водоземно съоръжение;

2. информация за разполагаемите водни ресурси на подземното водно тяло и характеристиките на конкретното водоземно съоръжение.

(5) Министърът на здравеопазването или оправомощен от него заместник-министър в срок до 10 работни дни от предоставянето на документите по ал. 4 и на анализите и заключенията от проведените оценки за състава и свойствата на водата издава сертификат или прави мотивиран отказ за това.

(6) Отказът по ал. 5 се съобщава и подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(7) Сертификатът по ал. 1 е със срок на валидност 5 години считано от датата на издаването му.

(8) Сертификатите за минералните и изворните води се публикуват на интернет страницата на Министерството на здравеопазването в срок до 3 работни дни след тяхното издаване.

(9) Подновяване на сертификата се допуска преди изтичане на срока по ал. 7, при спазване на изискванията, определени в наредбата по чл. 5, като бизнес операторът, на когото е предоставена концесия - за минералните води, или е издадено разрешително за водоземане - за изворните води, подава искане за подновяване до органите по ал. 2 и 3 не по-късно от 9 месеца преди изтичането на валидността на сертификата.

(10) Нов сертификат или отказ за подновяване на сертификат се издава най-късно до датата на изтичане на срока на валидност на издадения сертификат за съответната минерална или изворна вода, добита на територията на Република България.

(11) В случай на подадено искане за подновяване на сертификат за минерална или изворна вода в срока по ал. 9 и при липса на произнасяне на министъра на здравеопазването в срока по ал. 10, сертификатът се счита за валиден до издаването на нов сертификат или до постановяването на отказ за подновяване на сертификата, но за не повече от 3 месеца.

(12) Отказите по ал. 10 и 11 се съобщават и подлежат на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 68. (1) Министърът на здравеопазването утвърждава със заповед списък на признатите натурални минерални води от Република България и списък на признатите изворни води от Република България, които отговарят на изискванията на закона и на наредбата по чл. 5. Заповедта и списъкът се обнародват в „Държавен вестник“.

(2) Списъците по ал. 1 се изготвят в съответствие с формата на публикувания в „Официален вестник“ на Европейския съюз Списък на признатите натурални минерални води в Европейския съюз, съгласно чл. 1, параграф 5 от Директива 2009/54/ЕО.

(3) Списъците по ал. 1 се изготвят и актуализират служебно въз основа на издадените заповеди по чл. 69, ал. 1 и чл. 71, ал. 1 и съдържат най-малко информация за:

1. името на находището - за минерални води, съответно идентификационен код и наименование на подземното водно тяло/извора - за изворните води;

2. наименование на мястото на бутилиране;

3. наименование на бизнес оператора (производител или вносител), седалище и адрес на управление, код по БУЛСТАТ/ЕИК.

Чл. 69. (1) Признаване на натурална минерална или изворна вода, добивана и бутилирана на територията на Република България, и включване в съответния списък по чл. 68, ал. 1 се извършва със заповед на министъра на здравеопазването или на

оправомощен от него заместник-министър въз основа на заявление от бизнес оператор, подадено заедно със заявлението за регистрация на обект за бутилиране по реда на чл. 26, ал. 1.

(2) Заявлението по ал. 1 може да бъде изпратено и по електронен път или чрез лицензиран пощенски оператор и съдържа най-малко следната информация:

1. наименование на находището – за минералните води, или идентификационен код и наименование на подземното водно тяло/извора – за изворните води, и наименованието на водовземното съоръжение, от което се добива водата;

2. за натурални минерални води:

а) номер и дата на издадения от министъра на здравеопазването или от оправомощен от него заместник-министър сертификат по чл. 67, ал. 1;

б) номер и/или дата на сключен със заявителя концесионен договор за добив на минерална вода с цел бутилиране, съгласно Закона за концесиите и Закона за водите;

3. за изворни води:

а) номер и дата на издадения от министъра на здравеопазването или от оправомощен от него заместник-министър сертификат по чл. 67, ал. 1;

б) номер и дата на разрешителното за водовземане от подземни води, издадено на заявителя по реда на Закона за водите.

(3) Към заявлението по ал. 1 се прилага и проект на етикета, с който водата ще се предлага на пазара.

(4) Регионалната здравна инспекция по регистрация на обекта за бутилиране изпраща по служебен път до министъра на здравеопазването заявлението за признаване по ал. 1 с приложенияте към него документи и констативния протокол от извършената проверка по чл. 26, ал. 10. Предоставянето на информацията се извършва в срок до 3 работни дни от извършването на проверката, а в случай на издадени в резултат на нея предписания и заповеди – от издаването на протокола и заповедта по чл. 26, ал. 13 и 14. След вписване на обекта в регистъра по чл. 28, ал. 1 регионалната здравна инспекция уведомява Министерството на здравеопазването в срок до 3 дни от вписването.

(5) След оценка на предоставените документи по ал. 4 и при констатирано съответствие с всички приложими изисквания на закона и подзаконовите актове по неговото прилагане министърът на здравеопазването или оправомощен от него заместник-министър издава заповед по ал. 1.

(6) При установяване на нередовности на предоставени от бизнес оператора документи по ал. 4 или констатиране на несъответствие с приложими изисквания на закона и подзаконовите актове по неговото прилагане министърът на

здравеопазването или оправомощен от него заместник-министър уведомява заявителя и определя срок за привеждане в съответствие, който не може да бъде по-кратък от 14 дни, като срокът по ал. 7 спира да тече.

(7) Заповедта по ал. 1 или мотивираният отказ за признаване и включване в съответния списък по чл. 68, ал. 1 се издават в срок до 20 работни дни след предоставяне на документите по ал. 4 или след отстраняване на нередовностите или несъответствията, съгласно ал. 6.

(8) Отказът по ал. 7 подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

(9) Заповедта по ал. 1 се публикува на интернет страницата на Министерството на здравеопазването в срок до 3 дни от издаването ѝ.

Чл. 70. (1) В срок до 3 дни от настъпване на промяна във вписани обстоятелства в списъка по чл. 68, ал. 1 бизнес операторът подава уведомление до Министерството на здравеопазването. Към уведомлението се прилагат и документи, удостоверяващи промяната, когато е приложимо.

(2) Уведомление по ал. 1 се изпраща и в случай на преустановяване на дейността по бутилиране или предлагане на пазара на водата за срок, по-дълъг от 6 месеца, и при промяна на предназначението на регистрирания по реда на чл. 26 обект за бутилиране на натурална минерална или изворна вода.

(3) Когато в уведомлението по ал. 1 се съдържат данни за настъпила промяна в обстоятелствата, посочени в заповедта за признаване на водата, които не съответстват на нормативните изисквания, бизнес операторът се уведомява за несъответствието и се определя срок за отстраняването му, който не може да бъде по-кратък от 10 работни дни.

(4) Министърът на здравеопазването или оправомощен от него заместник-министър издава заповед за изменение или за отмяна на заповедта по чл. 69, ал. 1 и чл. 72, ал. 7, т. 1 при:

1. подадено уведомление по ал. 3;
2. констатирано от органа за официален контрол несъответствие между установените и включените в заповедта по чл. 69, ал. 1 и чл. 72, ал. 7, т. 1 обстоятелства;
3. несъответствия с нормативните изисквания, неотстранени в срока по ал. 3.

Чл. 71. (1) Министърът на здравеопазването или оправомощен от него заместник-министър издава заповед за изменение или за отмяна на заповедта по чл. 69, ал. 1 и чл.

72, ал. 7, т. 1 и в случай на уведомление от компетентен орган, че:

1. концесионният договор за добив на минерална вода с цел бутилиране е прекратен или издаденото разрешително за водовземане от подземни води е отнето или е с прекратено действие – за изворна вода;

2. регистрацията по чл. 26 на обекта за бутилиране на натурална минерална или изворна вода е заличена или е изменена за съответния вид вода със заповед на директора на регионалната здравна инспекция;

3. е издадена заповед от директора на регионалната здравна инспекция за забрана за предлагане на пазара на натуралната минерална или изворната вода, в случай на настъпили трайни несъответствия между състава на водата и установеното в сертификата по чл. 67, ал. 1 и възникване на риск за здравето на хората.

(2) Заповед за отмяна на заповедта по чл. 69, ал. 1 и чл. 72, ал. 7, т. 1 се издава, когато:

1. е постановен отказ за подновяване на сертификат по чл. 67;

2. е преустановено предлагане на натуралната минерална или изворна вода на пазара за срок, по-дълъг от 6 месеца, за което бизнес операторът е изпратил уведомление до Министерството на здравеопазването, или е установено от орган за официален контрол.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 и по чл. 70, ал. 4 компетентният орган по регистрация на обекта извършва служебно промяна в регистрацията на обекта като заличава от регистрираните групи храни вида вода, за която е постановена отмяна на заповедта по чл. 69, ал. 1 и чл. 72, ал. 7, т. 1.

(4) Заповедта за отмяна по ал. 1 и 2 и чл. 70, ал. 4 подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

Чл. 72. (1) За признаване на натурална минерална или изворна вода, добивана на територията на трета страна, и включването ѝ в отделна част на съответния списък по чл. 68, ал. 1 бизнес операторите подават до министъра на здравеопазването заявление, в което се посочва най-малко следната информация:

1. наименование на юридическото лице – бизнес оператор, вносител на водата, седалище и адрес на управление, код по БУЛСТАТ/ЕИК;

2. наименование и адрес на чуждестранното юридическо лице – производител;

3. страна на произход и компетентен орган за признаване.

(2) Заявлението може да бъде изпратено и по електронен път или чрез лицензиран пощенски оператор и към него се прилагат:

1. копие от официалния документ за признаване на водата като натурална минерална или изворна, издаден от компетентния орган на страната на произход;

2. копие от официален документ, издаден от компетентния орган на страната на произход, с който се удостоверява съответствието на водата с изискванията на Директива 2009/54/ЕО;

3. заверена от компетентния орган на страната на произход програма за мониторинг и инспекция на условията при добива, бутилирането и транспортирането на водата;

4. копие от етикета, с който водата ще се предлага на пазара на територията на Република България, както и оригиналният етикет, с който се предлага в страната на произход;

5. декларация от производителя на натуралната минерална или изворна вода, че е уведомен от бизнес оператора по ал. 1, т. 1 за започването на процедура по признаване в Република България.

(3) Документът по ал. 2, т. 2 следва да е придружен с:

1. информация за наименованието, вида и основните геоложки и хидрогеоложки характеристики на подземното водно тяло и наименование на водовземното съоръжение, от което се добива водата, и за наличие на „директна тръбопроводна връзка“ с предприятието за бутилиране;

2. протоколи от извършени анализи за физични, физико-химични, химични, радиологични и микробиологични качества на водата, с обхват, определен в наредбата по чл. 5; анализите следва да са извършени от лаборатории, акредитирани за обхвата на изпитванията от национален орган за акредитация, който е страна по Многостранното споразумение за взаимно признаване на Европейската организация за акредитация за съответната област или отговаря на изискванията за признаване съгласно чл. 5а, ал. 2 от Закона за националната акредитация на органи за оценяване на съответствието;

3. информация за фармакологично, физиологично и клинично въздействие на минералните води (при наличие на такива данни);

4. информация за извършвана обработка на натуралната минерална или изворна вода, включително използваните методи.

(4) В случай че заявителят не може да предостави информацията по ал. 2, т. 1-3 или по ал. 3, министърът на здравеопазването определя реда и начина за удостоверяване на съответствие с изискванията за признаване на водата. Разходите за изпълнение

на дейностите за удостоверяване на съответствието са за сметка на заявителя.

(5) При установяване на нередовности на документите по ал. 1-4 заявителят се уведомява и се определя 20-дневен срок за привеждане на документите в съответствие.

(6) Министърът на здравеопазването или оправомощен от него заместник-министър може да удължи срока по ал. 5 общо за не повече от 3 месеца считано от датата на подаване на заявлението, когато заявителят представи обосновано искане за това.

(7) В срок до 20 работни дни от подаване на заявление по ал. 1, от отстраняване на нередовностите или от изтичане на срока по ал. 5 или 6 министърът на здравеопазването или оправомощен от него заместник-министър издава:

1. заповед за признаване на натуралната минерална или изворна вода и включване в съответния списък по чл. 68, ал. 1, или

2. мотивиран отказ за признаване.

(8) Отказът по ал. 7, т. 2 се съобщава и подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(9) Заповедта по ал. 7, т. 1 се публикува на интернет страницата на Министерството на здравеопазването в срок до 3 дни от издаването ѝ.

(10) Заповедта за признаване е валидна за срок 5 години считано от датата на издаване, като в срока на валидност, при поискване от страна на Министерството на здравеопазването, бизнес операторът предоставя доказателства за спазването на програмата по ал. 2, т. 3.

(11) Срокът на валидност на заповед за признаване може да бъде подновен в случай че бизнес операторът представи в Министерството на здравеопазването актуален документ по ал. 2, т. 2 и 3 не по-късно от 4 месеца преди изтичането на срока на валидност на заповедта.

(12) В случай че бизнес операторът не представи актуален документ по ал. 2, т. 2 или 3 в срока по ал. 11, натуралната минерална или изворна вода се заличава от съответния списък по чл. 68, ал. 1 със заповед на министъра на здравеопазването или на оправомощен от него заместник-министър.

(13) Министърът на здравеопазването или оправомощен от него заместник-министър издава заповед за изменение или за отмяна на заповед за признаване въз основа на подадено уведомление от производител или вносител на вода, от компетентния орган на страната, в която тя се добива, или въз основа на констатирано от орган за официален контрол несъответствие между установените и включените в заповедта по ал. 7, т. 1 обстоятелства или несъответствия с нормативните изисквания, неотстранени в определения за това срок.

(14) Заповедта по ал. 13 подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

Чл. 73. (1) Министерът на здравеопазването предоставя на Европейската комисия информация за признатите натурални минерални води.

(2) Министерът на здравеопазването ежегодно предоставя на Европейската комисия актуализиран списък на признатите натурални минерални води в Република България.

(3) При поискване от Европейската комисия или от държава – членка на Европейския съюз, Министерството на здравеопазването предоставя всяка приложима информация за признатите натурални минерални води, включително резултати от систематичните проверки.

Раздел II

ХРАНИ СЪС СПЕЦИАЛНО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ

Чл. 74. (1) Бизнес операторите уведомяват Министерството на здравеопазването за пускане за първи път на пазара в Република България на храна със специално предназначение от следните групи:

1. храни за кърмачета и преходни храни;
2. храни за специални медицински цели;
3. заместители на целодневния хранителен прием за регулиране на телесното тегло.

(2) Храни по ал. 1 може да се пускат на пазара, ако отговарят на изискванията на Регламент (ЕО) № 609/2013, Регламент (ЕС) № 609/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно храните, предназначени за кърмачета и малки деца, храните за специални медицински цели и заместителите на целодневния хранителен прием за регулиране на телесното тегло и за отмяна на Директива 92/52/ЕИО на Съвета, директиви 96/8/ЕО, 1999/21/ЕО, 2006/125/ЕО на Комисията, Директива 2009/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и регламенти (ЕО) № 41/2009 и (ЕО) № 953/2009 на Комисията (ОВ, L 181 от 181 от 29.6.2013 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 609/2013“, и на делегираните регламенти на Европейската комисия, издадени по реда на чл. 11 от Регламент (ЕО) № 609/2013.

(3) Уведомлението по ал. 1 може да бъде изпратено и по електронен път или чрез лицензиран пощенски оператор и съдържа най-малко следната информация:

1. име и адрес, съответно наименование, седалище и адрес на управление и код по БУЛСТАТ/ЕИК за лицата, регистрирани в

Република България, а за лицата, регистрирани в друга държава – членка на Европейския съюз, или в страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство – документ за еквивалентна регистрация съгласно законодателството на страната;

2. адрес на обекта за производство, име или наименование и адрес на бизнес оператора, извършващ дейност в обекта, ако е различен от бизнес оператора по т. 1;

3. адрес на обекта за дистрибуция;

4. описание на начина на търговия от разстояние и на средствата за комуникация, които ще се използват за търговия с храни от разстояние, съдържащо информацията по чл. 63, ал. 1, когато е приложимо;

5. дата на пускане на пазара в Република България на храната със специално предназначение, която не може да бъде по-ранна от 14 дни от подаването на уведомлението;

6. подробно описание на предназначението на храната.

(4) Към уведомлението по ал. 1 се прилагат:

1. образец на етикета, използван за храната;

2. данни, които установяват съответствието на храните с изискванията, относно техния състав, характеристики и предназначение, както и друга информация, необходима за изготвяне на становището.

(5) Министерството на здравеопазването може да изиска от производителя или от вносителя да представи данни, които установяват съответствието на храните с изискванията към техния състав, характеристики и предназначение, както и друга информация, необходима за изготвяне на становището по ал. 6. Когато такива данни се съдържат в научна публикация, достатъчно е да се предостави информация за нея.

(6) Министерството на здравеопазването изразява становище за пускане на храната на пазара в едномесечен срок от получаване на уведомлението.

(7) В 7-дневен срок от изразяването на становище по ал. 6 Министерството на здравеопазването уведомява Българската агенция по безопасност на храните.

(8) Алинеи 1-6 се прилагат и в случаите, когато храната по ал. 1 е пусната за първи път на пазара на друга държава – членка на Европейския съюз, като в този случай към уведомлението до Министерството на здравеопазването се прилага и информация и документация, издадена от компетентния орган на държавата – членка на Европейския съюз, в която храната е пусната за първи път на пазара.

Чл. 75. Министерството на здравеопазването води и поддържа публичен регистър на подадените уведомления за пускане на пазара на храни със специално предназначение, който

съдържа данните по чл. 74, ал. 3 и се актуализира до 10-о число на следващия месец. Регистърът се публикува на интернет страницата на Министерството на здравеопазването.

Раздел III

ХРАНИТЕЛНИ ДОБАВКИ И ХРАНИ, ПРЕДНАЗНАЧЕНИ ЗА УПОТРЕБА ПРИ ИНТЕНЗИВНО МУСКУЛНО НАТОВАРВАНЕ

Чл. 76. (1) Бизнес оператор, който предстои да пусне на пазара в Република България за първи път хранителна добавка или храна, предназначена за употреба при интензивно мускулно натоварване, подава до компетентния орган за регистрация уведомление по образец.

(2) Компетентни органи за регистрация по ал. 1 са директорите на областните дирекции по безопасност на храните.

Чл. 77. (1) Уведомлението по чл. 76, ал. 1 съдържа най-малко следната информация:

1. име и адрес, съответно наименование, седалище и адрес на управление и код по БУЛСТАТ/ЕИК за лицата, регистрирани в Република България, а за лицата, регистрирани в друга държава – членка на Европейския съюз, или в страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство – документ за еквивалентна регистрация съгласно законодателството на страната;

2. адрес на обекта за производство, име или наименование и адрес на бизнес оператора, извършващ дейност в обекта, ако е различен от бизнес оператора по т. 1;

3. вид и адрес на обекта на складиране, ако е различен от този по т. 2;

4. описание на начина на търговия от разстояние и на средствата за комуникация, които ще се използват за търговия с храни от разстояние, съдържащо информацията по чл. 63, ал. 1, когато е приложимо;

5. дата на пускане на пазара в Република България на хранителната добавка или храната, предназначена за употреба при интензивно мускулно натоварване, която не може да бъде по-ранна от 14 дни от подаване на уведомлението;

6. изчерпателен списък на съставките с информация за количеството на всяка от тях, използвано в хранителната добавка или храна, предназначена за употреба при интензивно мускулно натоварване;

7. предназначение на хранителната добавка.

(2) Уведомлението по чл. 76, ал. 1 се подава в два еднакви екземпляра и към него се прилагат:

1. образец на етикета, използван за съответната хранителна добавка или храна, предназначена за употреба при

интензивно мускулно натоварване, опаковка и листовка, използвани за предоставяне на информация, и реклама;

2. образец от оригиналния етикет, в случай че продуктът не е българско производство;

3. декларация по образец за съответствие между състава на хранителната добавка или храната, предназначена за употреба при интензивно мускулно натоварване, и информацията, обявена на етикета, както и за отсъствие в състава им на вещества, определени в наредбата по чл. 80, ал. 1;

4. документ за платена такса в размер, определен с тарифата по чл. 101, ал. 1.

(3) За всяка хранителна добавка или храна, предназначена за употреба при интензивно мускулно натоварване, се подава отделно уведомление.

(4) В случай на несъответствие на информацията по ал. 1 и 2 с нормативните изисквания в 10-дневен срок от подаване на уведомлението директорът на областната дирекция по безопасност на храните уведомява бизнес оператора и определя срок за отстраняване на несъответствията, който не може да бъде по-кратък от 10 работни дни, по време на които срокът по ал. 1, т. 5 спира да тече.

(5) В 7-дневен срок от подаване на уведомлението, отстраняване на несъответствията или от изтичане на срока за отстраняването им компетентният орган за регистрация:

1. вписва хранителната добавка или храната, предназначена за употреба при интензивно мускулно натоварване, в регистрите по чл. 79, ал. 1 и издава удостоверение за вписване, или

2. издава заповед за отказ за вписване - при неотстраняване на несъответствията в срока по ал. 4.

(6) Заповедта по ал. 5, т. 2 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването на заповедта не спира изпълнението ѝ.

Чл. 78. (1) Хранителна добавка или храна, предназначена за употреба при интензивно мускулно натоварване, се пуска на пазара само ако е вписана в регистъра по чл. 79, ал. 1.

(2) Не се допуска промяна в състава и наименованието на вписана в регистъра по чл. 79, ал. 1 хранителна добавка или храна, предназначена за употреба при интензивно мускулно натоварване.

(3) При необходимост изпълнителният директор на Българската агенция по безопасност на храните изисква становище от Центъра за оценка на риска по хранителната верига, Националния център по общественото здраве и анализи, Антидопинговия център, Изпълнителната агенция по лекарствата и от други институции и организации съгласно компетентностите им

относно съответствие на хранителната добавка с нормативните изисквания по отношение на състава, количеството и вида на вложените съставки и на всяка друга информация, представена с документите по чл. 77, ал. 3.

(4) Центърът за оценка на риска по хранителната верига, Националният център по обществено здраве и анализи, Антидопинговият център, Изпълнителната агенция по лекарствата и другите институции и организации представят становището по ал. 3 в 10-дневен срок от получаване на искането. Изпълнителният директор на Българската агенция по безопасност на храните изпраща становището до компетентния орган за регистрация за предприемане на действия по ал. 6.

Чл. 79. (1) Областните дирекции по безопасност на храните водят и поддържат регистри на подадените уведомления за хранителните добавки и храни, предназначени за употреба при интензивно мускулно натоварване, пуснати на пазара поотделно, в които се вписват:

1. номер и дата на подаденото уведомление;
2. име или наименование и адрес на бизнес оператора по чл. 77, ал. 2, т. 1;
3. адрес на обекта за производство, име или наименование и адрес на бизнес оператора, извършващ дейност в обекта;
4. вид и адрес на обекта за складиране, ако е различен от този по т. 2;
5. наименование на хранителната добавка или на храната, предназначена за употреба при интензивно мускулно натоварване;
6. състав на хранителната добавка или на храната, предназначена за употреба при интензивно мускулно натоварване;
7. предназначение на хранителната добавка;
8. дата на пускане на пазара;
9. номер и дата на заповед за заличаване на регистрацията.

(2) Българската агенция по безопасност на храните поддържа публичен национален регистър на хранителните добавки и храни, предназначени за употреба при интензивно мускулно натоварване, пуснати на пазара, който съдържа данните от регистрите на областните дирекции по безопасност на храните и се актуализира до 10-о число на следващия месец. Регистърът се публикува на интернет страницата на Българската агенция по безопасност на храните.

(3) Зачистване от регистъра на хранителните добавки и храни, предназначени за употреба при интензивно мускулно натоварване, пуснати на пазара, се извършва със заповед на директора на областна дирекция по безопасност на храните:

1. при прекратяване на дейността по производство и търговия с вписана в регистъра хранителна добавка или храна, предназначена за употреба при интензивно мускулно натоварване, по искане на оператора;

2. при неизпълнение на принудителна административна мярка по чл. 32, ал. 1, т. 3 и 4 от Закона за управление на хранителната верига;

3. в случаите по чл. 78, ал. 1.

Чл. 80. (1) Министърът на здравеопазването и министърът на земеделието и храните съгласувано с министъра на младежта и спорта определят с наредба:

1. изискванията към хранителните добавки;

2. хранителните вещества (витамините и минералите), които могат да се влагат при производството на хранителни добавки;

3. субстанции с хранителен или физиологичен ефект, които могат да се влагат при производството на хранителни добавки;

4. критериите за чистота на веществата, предназначени за влагане в хранителни добавки;

5. информацията, която трябва да се отбелязва при етикетирание на хранителните добавки;

6. растения и части от растения, които не могат да се влагат в хранителните добавки;

7. вещества, които не могат да се влагат в хранителните добавки.

(2) Министърът на здравеопазването и министърът на земеделието и храните съгласувано с министъра на младежта и спорта определят с наредба изискванията към храни, предназначени за употреба при интензивно мускулно натоварване.

Раздел IV

ГЕНЕТИЧНО МОДИФИЦИРАНИ ХРАНИ

Чл. 81. (1) Пускане на пазара на генетично модифицирани храни, ГМО за използване във или като храни и храни, съдържащи съставки, произведени от ГМО, се извършва след получаване на разрешение от Европейската комисия по реда на Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 г. относно генетично модифицираните храни и фуражи (ОВ, L 268 от 18.10.2003 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 1829/2003“ и при спазване на определените в разрешението условия.

(2) Национален компетентен орган по смисъла на чл. 5 от Регламент (ЕО) № 1829/2003 е министърът на земеделието и храните.

Чл. 82. (1) Бизнес оператор, който желае да пусне на пазара генетично модифицирани храни, ГМО за използване във или като храни и храни, съдържащи съставки, произведени от ГМО, подава заявление в Министерството на земеделието и храните за получаване на разрешение. Заявлението може да бъде изпратено и по електронен път или чрез лицензиран пощенски оператор.

(2) Заявлението по ал. 1 се изготвя и представя при спазване на правилата, определени в чл. 5, параграф 3 и 5 от Регламент (ЕО) № 1829/2003 и в Регламент (ЕО) № 641/2004 на Европейската комисия от 6 април 2004 г. за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и на Съвета относно заявлението за разрешение за нови генетично модифицирани храни и фуражи, нотификацията на съществуващи продукти, инцидентното или технически неизбежното наличие на генетично модифициран материал, който е бил предмет на оценяване на съществуващия риск и е получил благоприятно становище (ОВ, L 102 от 7.4.2004 г.).

(3) Заявлението по ал. 1 може да включва и искане за пускане на генетично модифициран фураж или ГМО за използване във или като фураж.

(4) Министерството на земеделието и храните в 14-дневен срок информира заявителя за получаването на заявлението, като изрично посочва датата на получаване. При необходимост Министерството на земеделието и храните изисква от заявителя в 14-дневен срок да допълни или да коригира информацията, съдържаща се в заявлението.

(5) В 7-дневен срок от установяване на пълнотата на заявлението Министерството на земеделието и храните го изпраща заедно с приложените към него документи на Европейския орган по безопасност на храните, за което информира заявителя.

(6) При поискване от страна на Европейския орган по безопасност на храните:

1. Центърът за оценка на риска по хранителната верига съгласно чл. 6, параграф 3, буква „б“ от Регламент (ЕО) № 1829/2003 изготвя оценка за безопасността на храната в съответствие с чл. 36 от Регламент (ЕО) № 178/2002;

2. Министерството на земеделието и храните съгласно чл. 6, параграф 3, буква „в“ от Регламент (ЕО) № 1829/2003 изготвя оценка на риска за околната среда по реда на чл. 66 от Закона за генетично модифицирани организми.

Чл. 83. Министерството на земеделието и храните поддържа информация за съдържанието на регистъра по чл. 28 от Регламент (ЕО) № 1829/2003 на интернет страницата си.

Чл. 84. (1) В допълнение към изискванията по чл. 19 за етикетирание на храни лицата по чл. 2, параграф 3 от Регламент

(ЕО) № 1829/2003 са длъжни да спазват изискванията за етикетирание на генетично модифицирани храни, ГМО за използване във или като храни и храни, съдържащи съставки, произведени от ГМО, определени в Регламент (ЕО) № 1829/2003.

(2) В допълнение към изискванията по ал. 1 лицата по чл. 3, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1830/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 година относно проследяването и етикерането на ГМО и проследяването на храни и фуражи от генетично модифицирани продукти и за изменение на Директива 2001/18/ЕО (ОВ, L 268 от 18.10.2003 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 1830/2003“, са длъжни да изпълняват изискванията за проследимост и етикетирание на генетично модифицирани храни, ГМО за използване във или като храни и храни, съдържащи съставки, произведени от ГМО, определени в Регламент (ЕО) № 1830/2003.

Чл. 85. (1) Условието и редът, при които храните могат да носят етикет „БЕЗ ГМО“, се определят с наредбата по чл. 19, ал. 7.

(2) Бизнес оператор, който пуска на пазара генетично модифицирана храна, ГМО за използване във или като храна или храна, съдържаща съставки, произведени от ГМО, е длъжен да предоставя на купувачите резултати от лабораторни анализи за това, че храната съдържа, състои се или е произведена от ГМО, както и уникалния идентификатор на ГМО в придружаващите партидата документи или върху етикета на продукта. Резултатите от лабораторните анализи и уникалният идентификатор на ГМО се предоставят на всеки един от следващите етапи от дистрибуцията на храните на пазара с изключение на крайните потребители по смисъла на чл. 3, т. 6 от Регламент (ЕО) № 1830/2003.

(3) Бизнес операторите по чл. 84, ал. 1 са длъжни да имат въведени система и процедури за:

1. съхраняване на информацията по ал. 2;
2. идентифициране на операторите, от които са закупили и на които са продали храните.

(4) Информацията по ал. 2 се съхранява 5 години след сключването на всяка сделка.

Чл. 86. Бизнес операторите вземат проби с цел да гарантират, че произведените от тях храни са в съответствие с изискванията на Регламент (ЕО) № 1829/2003. Периодичността на вземане на пробите се определя във внедрената система за управление на безопасността на храните, съизмерима с вида и размера на производство, която включва добри практики за производство, преработка или търговия с храни или процедури, основани на принципите на системата НАССР, съгласно чл. 5 от Регламент (ЕО) № 852/2004.

Чл. 87. Забранява се влягането на продукти и съставки, които се състоят, съдържат или са произведени от ГМО, при производството на детски храни.

Раздел V

ХРАНИ, ОБЛЪЧЕНИ С ЙОНИЗИРАЩИ ЛЪЧЕНИЯ

Чл. 88. (1) Облъчване на храните с йонизиращи лъчения се извършва само от лица, регистрирани за извършване на този вид дейност от министъра на здравеопазването или оправомощен от него заместник-министър.

(2) Облъчването на всеки отделен вид храна се извършва след издаване на отделно разрешение от министъра на здравеопазването или от оправомощен от него заместник-министър.

Чл. 89. (1) Облъчване на храни с йонизиращи лъчения се разрешава, когато има основателна технологична необходимост за това, няма опасност за здравето и е от полза за крайния потребител.

(2) Облъчването на храни може да бъде използвано само с цел:

1. намаляване опасността от хранителни заболявания чрез унищожаване на болестотворни организми;

2. намаляване на развалата на храните чрез забавяне или спиране на процесите на гниене и унищожаване на гнилостните микроорганизми;

3. намаляване загубите при съхранение на храните чрез забавяне на зреенето, прорастването или покълването;

4. премахване на организмите, вредни за растенията и за храните от растителен произход.

Чл. 90. (1) За регистрация за извършване на дейност „облъчване на храни с йонизиращи лъчения“ може да кандидатства дееспособно физическо лице или юридическо лице, регистрирано в Република България, което подава до министъра на здравеопазването заявление по образец. Заявлението може да бъде изпратено и по електронен път или чрез лицензиран пощенски оператор и съдържа:

1. име и адрес, съответно наименование, седалище и адрес на управление и код по БУЛСТАТ/ЕИК за лицата, регистрирани в Република България, а за лицата, регистрирани в друга държава – членка на Европейския съюз, или в страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство – документ за еквивалентна регистрация съгласно законодателството на държавата, както и адрес на обекта;

2. данни за регистрационния номер на лицензията за използване на източници на йонизиращи лъчения по чл. 15, ал. 3, т. 2 от Закона за безопасно използване на ядрената енергия;

3. информация за вида на източника на йонизиращо лъчение;

4. стандартизирани методи за определяне на общата средна погълната доза на полето и в облъчената храна.

(2) Към заявлението по ал. 1 се прилагат:

1. списък на групите храни или ястия, които ще се обработват;

2. документ за платена такса в размер, определен с тарифата по чл. 101, ал. 3.

(3) При установяване на нередовности в представените документи по ал. 1 и 2 или при необходимост от представяне на допълнителна информация, заявителят се уведомява в срок до 14 дни от подаване на заявлението, като се определя срок за отстраняването на нередовностите, който не може да бъде по-кратък от десет работни дни. При неотстраняване на нередовностите в определения срок заявлението не се разглежда.

(4) В едномесечен срок от постъпване на заявлението, съответно от изтичане на срока по ал. 3, министърът на здравеопазването или оправомощен от него заместник-министър издава:

1. заповед за регистрация, или

2. мотивиран отказ за регистрация.

(5) Отказът за регистрация по ал. 4, т. 2 подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(6) Регистрацията за облъчване на храни с йонизиращи лъчения има срок на действие, равен на срока на действие на лицензията по чл. 15, ал. 3, т. 2 от Закона за безопасно използване на ядрената енергия. За извършената регистрация на лицето се издава удостоверение в срока по ал. 4.

(7) Регистрацията се прекратява при:

1. смърт на физическото лице, съответно заличаване на юридическото лице от Търговския регистър;

2. отнемане, прекратяване или изтичане на срока на лицензията по ал. 1, т. 2;

3. системно нарушаване на изискванията на закона от регистрираното лице;

4. установяване, че регистрираното лице е предоставило неверни сведения, които са послужили като основание за извършване на регистрацията;

5. искане на регистрираното лице.

(8) В случаите на ал. 7, т. 3 и 4 на лицата се налагат и предвидените по този закон административни наказания или имуществени санкции.

(9) За извършената регистрация и издадените удостоверения Министерството на здравеопазването води и поддържа публичен регистър, който публикува на интернет страницата си. В регистъра се вписват:

1. данни за лицето;
2. срокът на регистрацията;
3. данните по ал. 1, т. 4;
4. дата и основание за прекратяване на регистрацията.

(10) Министърът на здравеопазването уведомява министъра на земеделието и храните за извършените и прекратените регистрации.

(11) Министърът на здравеопазването съгласувано с министъра на земеделието и храните издава наредба за определяне на видовете храни, които могат да се обработват с йонизиращи лъчения, условията и реда за обработването им.

Чл. 91. (1) Разрешение за облъчване на храна се издава от министъра на здравеопазването или от оправомощен от него заместник-министър за всеки отделен вид храна.

(2) За получаване на разрешение за облъчване на храна бизнес операторът подава заявление до Министерството на здравеопазването. Заявлението може да бъде изпратено и по електронен път или чрез лицензиран пощенски оператор и съдържа:

1. вида на храната, която ще бъде облъчвана;
2. обекта, в който ще се извърши облъчването;
3. обосновка за необходимостта и целта на облъчването.

(3) Към заявлението по ал. 2 се прилага декларация дали храната или част от нея преди това е била подлагана на облъчване.

(4) Разрешението за облъчване на храна или отказ за издаване на разрешение се издава в едномесечен срок от подаване на заявлението.

(5) Отказът по ал. 4 се съобщава и подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(6) Министърът на здравеопазването уведомява министъра на земеделието и храните за издадените разрешения за облъчване на храна.

Раздел VI

ДОБАВКИ В ХРАНИ, ПУШИЛНИ АРОМАТИЗАНИ, ИЗПОЛЗВАНИ ИЛИ ПРЕНАЗНАЧЕНИ ЗА ВЛАГАНЕ ВЪВ ИЛИ ВЪРХУ ХРАНИ

Чл. 92. (1) Добавки в храни, ензими в храни и ароматизанти в храните, както и материалите, представляващи източници на ароматизанти в храните, и хранителни съставки с ароматизиращи свойства се пускат на пазара и се влагат при производство и преработка на храни при спазване на изискванията, определени в законодателството на Европейския съюз в областта на храните и след регистрация.

(2) Компетентни органи за регистрация по ал. 1 са директорите на областните дирекции по безопасност на храните.

Чл. 93. (1) Бизнес оператор, който желае да пусне на пазара първичен пушилен кондензат или първична катранова фракция в списъка на Европейския съюз по член 6, параграф 1 на Регламент (ЕО) № 2065/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 10 ноември 2003 година относно пушилни ароматизанти, използвани или предназначени за влагане във или върху храни (ОВ, L 309 от 26.11.2003 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 2065/2003“, подава заявление до Министерството на земеделието и храните за получаване на разрешение.

(2) Заявлението по ал. 1 може да бъде изпратено и по електронен път или чрез лицензиран пощенски оператор и съдържа данните по чл. 6, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2065/2003.

(3) Министерството на земеделието и храните уведомява заявителя в 14-дневен срок от получаване на заявлението, като посочва датата на получаване и при установени непълноти дава срок за отстраняването им, който не може да бъде по-кратък от 10 работни дни.

(4) След получаване на заявлението или отстраняването на непълнотите Министерството на земеделието и храните незабавно информира и изпраща за становище заявлението по ал. 1, както и всяка друга допълнителна информация, предоставена от заявителя, на Европейския орган по безопасност на храните в съответствие с изискванията на Регламент (ЕО) № 2065/2003.

(5) Изменение, временно прекратяване и отнемане на разрешение се извършват по реда на Регламент (ЕО) № 2065/2003.

(6) Разрешението се подновява на 10-годишен период, като не по-късно от 18 месеца преди изтичането на срока му на валидност бизнес операторът трябва да изпрати заявление до Европейската комисия. Продължаването на действието на

разрешението се извършва по реда, определен в Регламент (ЕО) № 2065/2003.

Раздел VII

НОВИ ХРАНИ

Чл. 94. (1) Пускането на пазара на нови храни се извършва след разрешение и включване в списъка на Европейския съюз на новите храни по реда на Регламент (ЕС) № 2015/2283 на Европейския Парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. относно новите храни, за изменение на Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕО) № 258/97 на Европейския парламент и на Съвета и на Регламент (ЕО) № 1852/2001 на Комисията (ОВ, L 327 от 11 декември 2015 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 2015/2283“.

(2) Национален компетентен орган по смисъла на чл. 4 от Регламент (ЕС) № 2015/2283 е министърът на здравеопазването.

Чл. 95. (1) Бизнес оператор, който желае да пусне на пазара нова храна, подава заявление до Министерството на здравеопазването, което съдържа информацията, посочена в чл. 10, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 2015/2283. Заявлението може да бъде изпратено и по електронен път или чрез лицензиран пощенски оператор.

(2) В срок до 10 работни дни от подаване на заявлението Министерството на здравеопазването извършва проверка на пълнотата на заявлението и приложените документи и при установени непълноти уведомява бизнес оператора по ал. 1, като дава срок за отстраняването им, който не може да бъде по-кратък от 14 работни дни.

(3) В срок до 10 работни дни след получаване на заявлението или отстраняване на непълнотите Министерството на здравеопазването изпраща заявлението и досието до Европейската комисия.

Глава четвърта

ХРАНИТЕЛНО БАНКИРАНЕ И БЕЗВЪЗМЕЗДНО ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ХРАНИ

Чл. 96. (1) Хранителното банкиране е механизъм за безвъзмездно предоставяне на храни с цел осигуряване на хранително подпомагане на нуждаещи се лица.

(2) Хранителното банкиране се осъществява от бизнес оператори – юридически лица с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност, само в обекти за съхранение и

дистрибуция на храни, регистрирани по реда на чл. 26 или одобрени по реда на чл. 31.

(3) Специфичните изисквания към хранителното банкиране се определят с наредба на Министерския съвет.

Чл. 97. (1) Българската агенция по безопасност на храните води и поддържа на интернет страницата си публичен списък на вписаните в регистъра по чл. 28, ал. 1 или по чл. 33, ал. 1 бизнес оператори по чл. 96, ал. 2.

(2) За вписване в регистъра по чл. 28, ал. 1, съответно по чл. 33, ал. 1, бизнес операторите подават заявление по реда на чл. 26 или 31 до областната дирекция по безопасност на храните, към което прилагат следните документи:

1. доказателства за наличие на собствена мрежа или мрежа от партньорски организации за дистрибуция на храни;

2. удостоверение от органите по приходите и удостоверение от общината по седалището на бизнес оператора за липсата на задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс и лихвите по тях към държавата или към общината по седалището на бизнес оператора, освен ако е допуснато разсрочване, отсрочване или обезпечение на задълженията или задължението е по акт, който не е влязъл в сила;

3. декларация за липсата на влезли в сила наказателни постановления за нарушения на този закон и на чл. 180, 180а, 181, 182 и 185 от Закона за данък върху добавената стойност за последните две години.

(3) Бизнес операторите по ал. 2 не дължат такса за регистрация или одобрение по този закон.

(4) Компетентният орган за регистрация или одобрение няма право да изисква представянето на документите по ал. 2, т. 2, когато обстоятелствата в тях са достъпни чрез публичен безплатен регистър или информацията или достъпът до нея се предоставят от компетентен орган по служебен път.

Глава пета

ОФИЦИАЛЕН КОНТРОЛ ВЪРХУ ХРАНИТЕ

Раздел I

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 98. Българската агенция по безопасност на храните осъществява:

1. официален контрол върху храните на всички етапи на производство, преработка и дистрибуция с изключение на натуралните минерални, изворни и трапезни води;

2. официален контрол за оценка на съответствието на храните с изискванията на национални, утвърдени или браншови стандарти, когато е заявена претенция за тяхното спазване;

3. контрол за съответствие на храните с изискванията на Регламент (ЕО) № 834/2007, Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 г. относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни (ОВ, L 343 от 14 декември 2012 г.), Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията от 7 юни 2011 г. за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО)

№ 1234/2007 на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци (ОВ, L 146 от 1 юни 2011 г.) съгласно правомощията, дадени ѝ от Закона за прилагане на Общата организация на пазарите на земеделски продукти на Европейския съюз;

4. официален контрол върху материали и предмети, предназначени за контакт с храни на всички етапи.

Чл. 99. Регионалните здравни инспекции към Министерството на здравеопазването извършват официален контрол върху натуралните минерални, изворни и трапезни води на всички етапи на производство, преработка и дистрибуция.

Чл. 100. Официалният контрол върху храните на всички етапи се извършва съгласно изискванията на Закона за управление на хранителната верига.

Чл. 101. (1) За издаване на необходимите документи по закона и за извършване на официален контрол в областта на храните се събират такси в размер, определен с тарифата по чл. 3, ал. 4 от Закона за Българската агенция по безопасност на храните.

(2) За извършване на услуги на физически и юридически лица, осъществяващи дейности по реда на закона, извън тези по ал. 1, се заплащат цени по утвърден от изпълнителния директор на Българската агенция по безопасност на храните ценорозпис.

(3) За издаване на необходимите документи по закона и за извършване на официален контрол върху натурални минерални, изворни и трапезни води се събират такси в размер, определен с тарифата по чл. 46 от Закона за здравето.

Чл. 102. (1) Производство на храни по национални стандарти – БДС, се извършва след издаване на удостоверение от министъра на земеделието и храните за съответствие на храните с качествата и характеристиките, заложи в съответния национален стандарт – БДС, по утвърдена от него процедура.

(2) Удостоверението по ал. 1 се издава в двумесечен срок от постъпване на документите в Министерството на земеделието и храните.

(3) Министерството на земеделието и храните води и поддържа публичен регистър на издадените удостоверения по ал. 1, който публикува на интернет страницата си.

(4) Регистърът по ал. 3 съдържа:

1. име или наименование и седалище на производителя;
2. адрес на предприятието;
3. номер на удостоверение за съответствие на продукта по чл. 63, ал. 3 от Закона за марките и географските означения, издадено от министъра на земеделието и храните;
4. номер на удостоверение за съответствие на продукта с качествата и характеристиките на стандарта, издадено от директора на областната дирекция по безопасност на храните;
5. номер на заявление от производител за издаване на удостоверение по чл. 63, ал. 3 от Закона за марките и географските означения до директора на областната дирекция по безопасност на храните;
6. номер на доклад на комисията, определена със заповед на директора на областната дирекция по безопасност на храните.

Чл. 103. Министърът на земеделието и храните обезсилва със заповед удостоверенията по чл. 102, ал. 1 при системни несъответствия на качествата и характеристиките на храните с установените в съответния национален стандарт – БДС.

Чл. 104. (1) Официален контрол върху храни, произведени по утвърдени и браншови стандарти, и обозначаването за съответствие с тях се извършва по процедури, утвърдени от изпълнителния директор на Българската агенция по безопасност на храните.

(2) Българската агенция по безопасност на храните води и поддържа публичен списък на бизнес операторите, които произвеждат храни по утвърдени и браншови стандарти, който публикува на интернет страницата си.

Раздел II

УСЛОВИЯ И РЕД ЗА ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА ЛАБОРАТОРНА ДЕЙНОСТ

Чл. 105. (1) Определянето на официалните лаборатории, в които се извършва анализ на проби храни, взети за целите на официалния контрол и на националните референтни лаборатории за изпитване на храни, се осъществява съгласно чл. 47 и 48 от Закона за управление на хранителната верига.

(2) Определянето на лабораториите по ал. 1 в системата на Министерството на земеделието и храните се извършва по

процедури, утвърдени от министъра на земеделието и храните по предложение на изпълнителния директор на Българската агенция по безопасност на храните.

Чл. 106. Условието и редът за вземане на проби от храни и изискванията към методите за анализ, използвани за целите на официалния контрол, се определят с наредби на министъра на земеделието и храните и министъра на здравеопазването в случаите, когато няма пряко приложимо законодателство на Европейския съюз.

Чл. 107. (1) Бизнес операторите имат право да искат контролна експертиза в срок до 3 работни дни от получаване на съобщение за резултата от изпитването на взетите проби и заключенията на контролните органи. Всички разходи по провеждане на контролната експертиза са за сметка на бизнес операторите.

(2) Резултатът от изпитване, извършено от национална референтна лаборатория, референтна лаборатория на друга държава членка или от референтна лаборатория на Европейския съюз, е окончателен.

Глава шеста

ВЪВЕЖДАНЕ В ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ И ИЗНОС НА ХРАНИ

Чл. 108. (1) Въвеждането в Европейския съюз на храни се осъществява в съответствие с изискванията на законодателството на Европейския съюз.

(2) При въвеждане на храни, съдържащи или състоящи се от ГМО, когато в законодателството на Европейския съюз са предвидени изисквания за контрол на ГМО, лицето, отговорно за партидата, представя в придружаващите я документи информация за вида и количественото съдържание на ГМО.

Чл. 109. (1) По искане на износител Българската агенция по безопасност на храните издава сертификат за износ на произведения в страната храни от неживотински произход и материали и предмети, предназначени за контакт с храни, който удостоверява, че продуктите и стоките са пуснати на пазара в съответствие с изискванията на националното законодателство и се дистрибутират свободно на територията на страната, ако държавата за която се изнасят храните изисква това.

(2) Редът и начинът за издаване на сертификат по ал. 1 се определят с процедура, утвърдена от изпълнителния директор на Българската агенция по безопасност на храните.

Чл. 110. Главният държавен здравен инспектор по искане на износител издава здравен сертификат за износ на бутилирани натурални минерални, изворни и трапезни води, предназначени за питейни цели, по реда на чл. 37 от Закона за здравето.

Глава седма

НАЦИОНАЛЕН СЪВЕТ ПО ХРАНИТЕ

Чл. 111. (1) Създава се Национален съвет по храните, наричан по-нататък „Национален съвет“ като постоянен консултативен орган към министъра на земеделието и храните, който подпомага формулирането и провеждането на държавната политика в сектор Храни, за гарантиране на устойчивото му развитие.

(2) Председател на Националния съвет е министърът на земеделието и храните, който със заповед определя състава му.

(3) В състава на Националния съвет влизат:

1. министърът на здравеопазването;
2. министърът на икономиката;
3. министърът на околната среда и водите;
4. министърът на труда и социалната политика;
5. министърът на образованието и науката;
6. изпълнителният директор на Българската агенция по безопасност на храните;
7. директорът на Центъра за оценка на риска по хранителната верига;
8. главният държавен здравен инспектор на Република България;
9. председателят на Националното сдружение на общините;
10. по един представител на ректорите на Тракийския университет, Лесотехническият университет и Университета по хранителни технологии;
11. по един представител на представителните сдружения за защита на потребителите;
12. по един представител на браншовите организации в секторите по класификация на икономическите дейности (КИД), както следва:
 - а) код 10.1 - Производство и преработка на месо; производство на месни продукти, без готови ястия;
 - б) код 10.2 - Преработка и консервиране на риба и други водни животни, без готови ястия;
 - в) код 10.3 - Преработка и консервиране на плодове и зеленчуци, без готови ястия;
 - г) код 10.4 - Производство на растителни и животински масла и мазнини;
 - д) код 10.5 - Производство на мляко и млечни продукти;

е) код 10.6 - Производство на мелничарски продукти, нишесте и нишестени продукти;

ж) код 10.7 - Производство на хлебни и тестени изделия;

з) код 10.8 - Производство на други хранителни продукти (захар, какао, шоколадови и захарни изделия, преработени чай и кафе, хранителни подправки и овкусители, диетични храни, хранителни добавки и др.);

и) код 10.12 - Производство и преработка на месо от домашни птици;

к) код 11.0 - 11.01, 11.02, 11.03 и 11.04 - Производство на напитки (спиртни напитки, вина от грозде, други ферментирани напитки и др.);

л) код 11.05 и 11.06 - Производство на пиво и производство на малц;

м) код 11.07 - Производство на безалкохолни напитки, минерални и други бутилирани води;

н) код 47.2 - Търговия на дребно в специализирани магазини с хранителни стоки и напитки;

о) код 56.1 и 56.2 - Ресторанти и заведения за бързо обслужване; услуги по приготвяне и доставяне на храна.

(4) Съветът избира двама заместник-председатели, единият от които е представител на браншовите организации.

(5) Право на участие в заседанията на Националния съвет със съвещателен глас при обсъждане на въпроси от тяхната компетентност имат:

1. изпълнителният директор на Националната агенция по приходите;

2. директорът на Агенция „Митници“;

3. изпълнителният директор на Изпълнителната агенция за насърчаване на малките и средни предприятия;

4. председателят на Националния статистически институт;

5. председателят на Комисията за защита на потребителите;

6. директорът на Националния център за обществено здраве и анализи;

7. изпълнителният директор на Изпълнителната агенция по рибарство и аквакултури;

8. директорът на Националния център по заразни и паразитни болести;

9. директорът на Националния център по радиобиология и радиационна защита;

10. изпълнителният директор на Изпълнителната агенция по лекарствата.

(6) Браншови организации, които не попадат в секторите по ал. 3, т. 12, но отговарят на критериите по чл. 114, ал. 1, т. 2 и 3, имат право да участват в заседания на Националния съвет със съвещателен глас.

(7) В заседанията на Националния съвет със съвещателен глас могат да вземат участие и представители на сдружения на потребителите по чл. 168, ал. 1 от Закона за защита на потребителите, които не са членове на Националния съвет, в зависимост от темите, предвидени за обсъждане в дневния ред на заседанието.

(8) Всеки от членовете на Националния съвет може да делегира правомощията си на друг член на съвета или на друго лице за участие в заседанията му с изрично пълномощно.

Чл. 112. Министърът на земеделието и храните издава правилник, с който се определят организацията на дейността на Националния съвет, редът за вземане на решения и за избор на заместник-председателите.

Чл. 113. (1) Националният съвет:

1. прави предложения и консултира провеждането на интегрирана държавна политика в областта на храните;

2. изразява писмено становище относно проекти за нормативни актове в областта на храните на базата на анализ на оценка на въздействието им;

3. може да изразява писмено становище по проекти за рамкови позиции и въпроси в областта на храните, поставяни от Европейските институции;

4. утвърждава браншови ръководства за добри производствени, търговски и хигиенни практики и за въвеждане, прилагане и поддържане на постоянна процедура или процедури, основаващи се на принципите на системата НАССР при производството, преработката и дистрибуцията на храни;

5. приема ежегоден доклад за състоянието на сектора, включващ предложения за мерки за провеждане на интегрирана държавна политика;

6. консултира изготвянето на национални политики за:

а) привличане на млади специалисти и укрепване на компетенциите на заетите в сектора;

б) подобряване информираността на потребителите;

в) насърчаване реализацията на храни;

7. изразява становище по годишния аграрен доклад, по единния многогодишен национален контролен план, в частта, отнасяща се за храните, преди тяхното приемане.

(2) Становището на Националния съвет по ал. 1, т. 2 е неразделна част от всяка законодателна инициатива на

Министерския съвет, свързана с производството, преработката и дистрибуцията на храни или с въздействие върху дейността на хранителната индустрия.

Чл. 114. (1) За участие в Националния съвет се допуска браншова организация, която отговаря кумулативно на следните критерии:

1. представлява поне 50 на сто от обема или стойността на продукцията, на търговията или на преработката на съответния продукт или продукти в секторите по КИД;

2. е регистрирана преди поне 3 години или е универсален правоприемник или сдружение, в което участват браншови организации, регистрирани преди поне 3 години;

3. поддържа публична интернет страница и е член на национално представителна работодателска организация и на Отрасловия съвет за тристранно сътрудничество „Хранително-вкусова промишленост“ към министъра на икономиката.

(2) Браншовите организации, които са членове на Националния съвет, доказват пред министъра на земеделието и храните съответствие с критериите по ал. 1 на всеки 2 години.

(3) Браншова организация – член на Националния съвет, която членува в европейска браншова организация в съответния сектор, доказва пред министъра на земеделието и храните съответствието си с критериите по ал. 1 на всеки 5 години.

(4) Браншовите организации, които отговарят на критериите по ал. 1, са национално представителни и се вписват в публичен регистър на Министерството на земеделието и храните, който се публикува на интернет страницата на министерството.

Глава осма

БРАНШОВИ ОРГАНИЗАЦИИ НА ПРОИЗВОДИТЕЛИ ИЛИ ДИСТРИБУТОРИ НА ХРАНИ

Чл. 115. (1) Браншови организации на производители или дистрибутори на храни се учредяват по инициатива на производители или на дистрибутори в съответния сектор, регистрират се по реда на Закона за юридическите лица с нестопанска цел или по реда на друг специален закон и осъществяват своята дейност при спазване на изискванията на действащото законодателство, устава и вътрешните правила на организациите.

(2) Браншовите организации представят в Министерството на земеделието и храните удостоверение за актуално състояние, списък на своите членове и доказателства за съответствие с критериите по чл. 114, ал. 1, т. 3.

Чл. 116. Браншовите организации на производители и дистрибутори на храни имат право:

1. да участват в разработването на стратегии, анализи, програми и становища за развитие на съответния бранш и да съдействат за тяхното изпълнение;

2. да информират компетентните органи за извършени нарушения при производството или дистрибуцията на храни и да получават информация за предприетите действия;

3. да дават становища при изготвянето на проекти на нормативни актове с отношение към съответния бранш;

4. да разработват браншови стандарти за групите храни от съответния сектор и да ги предоставят в Министерството на земеделието и храните за разглеждане и утвърждаване от Националния съвет;

5. да предоставят информация във връзка с разработването на позиции за участие в заседанията на работните групи на Европейската комисия и работните групи и комитети на Съвета на Европейския съюз.

Глава девета

ПОМИРИТЕЛНА КОМИСИЯ

Чл. 117. (1) Към министъра на земеделието и храните се създава помирителна комисия, която съдейства за извънсъдебно разрешаване на спорове между бизнес оператори и за спазването на добрите практики и ограничаването на нелоялни търговски практики.

(2) Помирителната комисия осъществява дейността си съгласно правилник, издаден от министъра на земеделието и храните.

(3) Производството пред помирителната комисия е безплатно.

Чл. 118. (1) Помирителната комисия се състои от председател, определен със заповед на министъра на земеделието и храните, и членове – лица, предложени от браншовите организации на производители и дистрибутори на храни, представени в Националния съвет. Списъкът с предложените членове се одобрява от министъра на земеделието и храните и се публикува на интернет страницата на Министерството на земеделието и храните.

(2) За председател на помирителната комисия се определя лице с юридическо образование и професионален опит не по-малко от 10 години.

(3) За членове на помирителната комисия се предлагат лица с висше юридическо или икономическо образование и лица, които са специалисти в областите, свързани с производството или търговията с храни, и които имат професионален опит не по-малко от 5 години.

(4) Помирителната комисия провежда помирително производство в тричленен състав, състоящ се от председателя и от двама членове, които се избират от списъка по ал. 1 от всяка от страните по спора. Всяка страна представя предложение за избор на член на помирителната комисия до нейния председател.

(5) Помирителното производство може да се проведе от председателя или само от един член на помирителната комисия, в случай че страните по спора са постигнали писмено съгласие за това. В писменото съгласие се посочва член от състава на помирителната комисия, който да проведе производството, а в случай че не може да се постигне съгласие, същият се определя от председателя ѝ.

(6) Не може да участва в помирителното производство член на комисията:

1. който е съпруг или се намира във фактическо съжителство, или е роднина по права, сребрена линия до четвърта степен или по сватовство до трета степен с някоя от страните по спора;

2. който е бил представител или пълномощник на страна по спора;

3. който е бил в трудово или гражданско правоотношение с някоя от страните по спора през последните 3 години;

4. за когото съществуват други обстоятелства, пораждащи основателно съмнение в неговата безпристрастност.

(7) Председателят или член на комисията е длъжен да си направи отвод, когато е налице обстоятелство по ал. 6.

(8) Председателят и членовете на комисията подписват декларация, че не са налице обстоятелствата по ал. 6 за всяка процедура, в която участват, и я предоставят на страните по спора.

(9) Всяка от страните по спора има право да поиска отстраняване на председателя или на член на комисията, когато е налице обстоятелство по ал. 6.

(10) Председателят и членовете на комисията нямат право да разгласяват търговска или професионална тайна, които са им станали известни във връзка с изпълнението на задълженията им.

Чл. 119. (1) Помирителното производство се образува въз основа на писмено възражение от бизнес оператор.

(2) Във възражението се посочват фактите и обстоятелствата по спора, конкретните искания, както и избраният член на помирителната комисия от списъка по чл. 118, ал. 1. Към възражението се прилагат всички документи, необходими за изясняване предмета на спора.

(3) Не се разглеждат анонимни възражения, възражения по спор, за който има приключило помирително производство на помирителната комисия, или спорът е отнесен за решаване пред съдебен орган.

(4) Приключило помирително производство може да се преразгледа, ако се отнася до нови факти и обстоятелства и спорът не е отнесен за решаване от съдебен орган или е във връзка с изпълнението на постигнато споразумение между страните по спора.

(5) Когато възражението е непълно или неясно или липсват достатъчно документи, помирителната комисия оставя възражението без движение, информира подателя и определя 14-дневен срок за отстраняване на недостатъка.

(6) Възражението се изпраща на засегнатите лица, които в 14-дневен срок представят становища и доказателства.

(7) В едномесечен срок от образуване на помирителното производство председателят на комисията определя ден, час и място за провеждане на заседанието и изпраща покана за участие до страните по спора.

Чл. 120. (1) Помирителната комисия разглежда спора в открито заседание, като при необходимост може да поиска от страните допълнителни документи, информация или доказателства.

(2) Помирителната комисия може да привлича вещи лица за изясняване на спора по искане на страните в производството.

(3) Всички разходи по ал. 1 и 2 са за сметка на страните в производството.

Чл. 121. (1) Помирителното производство завършва със сключване на писмено споразумение между страните. Споразумението се изготвя от страните по спора в 3-месечен срок от образуването на помирителното производство и се предоставя на комисията за одобряване.

(2) В случай че страните не представят писмено споразумение в срока по ал. 1 или споразумението не е одобрено от комисията в 20-дневен срок от представянето му, производството се прекратява.

Глава десета

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 122. (1) Наказва се с глоба или с имуществена санкция в размер от 2000 до 4000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание, който:

1. наруши забраната по чл. 4;
2. извършва дейност, без да е вписан в регистрите по чл. 28, ал. 1, чл. 33, ал. 1, чл. 38, ал. 1 и чл. 47, ал. 1;

3. е вписан в регистрите по чл. 28, ал. 1 и чл. 33, ал. 1, но осъществява дейност или произвежда, преработва и дистрибутира групи и подгрупи храни, които не са разрешени за обекта или за бизнес оператора или не са посочени в удостоверението за одобрение;

4. пуска на пазара бутилирани натурални минерални, изворни и трапезни води в нарушение на чл. 66, ал. 1 и 2;

5. извършва облъчване на храни с йонизиращи лъчения в нарушение на чл. 88 и 89;

6. пуска на пазара или използва неразрешени субстанции при производство на материали и предмети, предназначени за контакт с храни;

7. опакова храни в опаковки, които пренасят в храната свои съставни части в количества, представляващи опасност за човешкото здраве, водещи до неприемливи промени в състава на храната или до влошаване на органолептичните ѝ характеристики;

8. пуска на пазара или използва неразрешени първични пушилни кондензати и първични катранови фракции във или върху храни или при производството на извлечени пушилни ароматизанти, в нарушение на чл. 93, ал. 1;

9. използва добавки, ароматизанти и разтворители, които не са разрешени, при производството на храни или те са в количества, по-високи от определените по Регламент (ЕО) № 1333/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно добавките в храните (ОВ, L 354 от 31 декември 2008 г.);

10. произвежда и продава нова храна или нова хранителна съставка, генетично модифицирана храна, ГМО за използване във или като храна или храна, съдържаща съставки, произведени от ГМО, в нарушение на закона;

11. пусне за първи път на пазара в Република България храна по Регламент (ЕС) № 609/2013 относно храните, предназначени за кърмачета и малки деца, храните за специални медицински цели и заместителите на целодневния хранителен прием за регулиране на телесното тегло, в нарушение на чл. 74.

(2) Когато нарушенията по ал. 1 са извършени от бизнес оператор, се налага глоба или имуществена санкция в размер от 4000 до 6000 лв.

Чл. 123. (1) Наказва се с глоба или с имуществена санкция в размер от 1000 до 2000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание, който:

1. наруши забраната по чл. 22;

2. произвежда и доставя директно малки количества суровини и храни от животински произход в нарушение на чл. 37-40;

3. пусне за първи път на пазара в Република България хранителна добавка или храна, предназначена за употреба при интензивно мускулно натоварване, в нарушение на изискването на чл. 76, ал. 1;

4. използва генерични обозначения на храни в нарушение на изискванията на Регламент (ЕС) № 907/2013;

5. транспортира храни с превозни средства, които не отговарят на изискванията, определени в Приложение II, Глава IV към Регламент (ЕО) № 852/2004, или не са регистрирани по реда на този закон;

6. допуска извършването на дейност в контролиран от него обект от лица, които не са преминали медицински прегледи или не притежават съответното образование или квалификация.

(2) Когато нарушенията по ал. 1 са извършени от бизнес оператор, се налага глоба или имуществена санкция в размер от 2000 до 3000 лв.

Чл. 124. (1) Наказва се с глоба или с имуществена санкция в размер от 500 до 1500 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание, който:

1. наруши разпоредби на Регламент № 1169/2011 за предоставянето на информация за храните на потребителите;

2. рекламира и представя храни, използвайки здравни претенции, невключени в списъка по Регламент (ЕС) № 432/2012 на Комисията от 16 май 2012 година за създаване на списък на разрешените здравни претенции за храни, различни от претенциите, които се отнасят до намаляване на риска от заболяване и до развитието и здравето на децата (ОВ, L 136 от 25 май 2012 г.);

3. съхранява храни в нарушение на изискванията, условията и информацията, посочени от производителя;

4. не прилага и не поддържа постоянна процедура или процедури, основаващи се на принципите на системата НАССР, съгласно изискванията на чл. 5 на Регламент (ЕО) № 852/2004;

5. не спазва изискванията за проследимост, посочени в чл. 18 от Регламент (ЕО) № 178/2002;

6. не спазва изискванията за поддържане на система за проследимост по Регламент (ЕО) № 1935/2004;

7. при осъществяване на дейността си не спазва хигиенните изисквания, определени с наредбите по чл. 11, ал. 2 и в чл. 12 и 13;

8. извършва търговия с храни от разстояние в нарушение на чл. 61-65;

9. промени състава или наименованието на пуснатата на пазара хранителна добавка или храна, предназначена за употреба при интензивно мускулно натоварване, вписана в регистъра по чл. 79, ал. 1.

(2) Когато нарушенията по ал. 1 са извършени от бизнес оператор, се налага глоба или имуществена санкция в размер от 1000 до 2500 лв.

Чл. 125. (1) Наказва се с глоба от 2000 до 4000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание, който в нарушение на този закон и подзаконовите актове по прилагането му:

1. не изпълни задължение за уведомяване, не осигури достъп, не представи необходимите документи и данни на контролните органи или възпрепятства изпълнението на служебните им задължения, включително взимането на проби;

2. не изпълни разпореждане на длъжностно лице, издадено в рамките на неговата компетентност.

(2) Когато нарушенията по ал. 1 са извършени от бизнес оператор, се налага имуществена санкция в размер от 4000 до 6000 лв.

Чл. 126. Наказва се с глоба от 500 до 1500 лв., ако не е предвидено по-тежко наказание, длъжностно лице, което:

1. не изпълни или изпълни несвоевременно задължения или контролни правомощия, възложени му по този закон, подзаконовите актове по прилагането му, както и решения и предписания, основани на тях;

2. съгласува, одобри или издаде документ в нарушение на този закон и на подзаконовите актове по прилагането му;

3. не вземе своевременно мерки за предотвратяване и спиране на незаконни дейности или за премахване на последиците от нарушенията;

4. за съгласуване, одобряване или издаване на документи поставя като условия или изисква документи, каквито не се предвиждат с този закон, с подзаконовите актове по прилагането му или с друг нормативен акт;

5. в срок, определен с нормативен акт, не се произнесе по искане за разрешаване, одобряване или издаване на документи или не извърши проверка.

Чл. 127. За други нарушения на този закон и на подзаконовите актове по прилагането му наказанието е глоба или имуществена санкция в размер от 1000 до 3000 лв., ако не е предвидено по-тежко наказание.

Чл. 128. Който извърши повторно нарушение по този закон или подзаконовите актове по прилагането му в 3-годишен срок от влязло в сила наказателно постановление, се наказва с глоба или съответно с имуществена санкция в троен размер.

Чл. 129. За извършени системни нарушения на този закон и на подзаконовите актове по прилагането му в 3-годишен срок,

глобата или имуществената санкция е в петорен размер на най-високата постановена глоба или имуществена санкция.

Чл. 130. При плащане на наложената глоба или имуществена санкция в 7-дневен срок от издаването на наказателното постановление лицето дължи 70 на сто от размера на глобата, съответно на имуществената санкция.

Чл. 131. (1) Нарушенията по закона и подзаконовите актове по прилагането му се установяват с актове:

1. на инспектори в областните дирекции по безопасност на храните, осъществяващи официален контрол;

2. на служители на Министерството на земеделието и храните, оправомощени от министъра на земеделието и храните;

3. на държавни здравни инспектори по смисъла на Закона за здравето, осъществяващи официален контрол върху храните;

4. на служители на Министерството на здравеопазването, оправомощени от министъра на здравеопазването.

(2) Лицата по ал. 1, т. 1 имат право да проверяват пътните превозни средства, превозващи храни на територията на съответната областна дирекция по безопасност на храните, както и право на достъп до всички документи, свързани с управляваното превозно средство и с извършвания превоз.

Чл. 132. Наказателните постановления по закона и подзаконовите актове по прилагането му се издават от:

1. директорите на областните дирекции по безопасност на храните – за нарушения, установени от лицата по чл. 131, ал. 1, т. 1;

2. министъра на земеделието и храните или от оправомощено от него лице – за нарушенията, установени от лицата по чл. 131, ал. 1, т. 2;

3. директорите на регионалните здравни инспекции – за нарушения, установени от лицата по чл. 131, ал. 1, т. 3;

4. министъра на здравеопазването или от оправомощено от него лице – за нарушенията, установени от лицата по чл. 131, ал. 1, т. 4.

Чл. 133. Установяването на нарушенията, съставянето на актове, издаването, обжалването и изпълнението на наказателни постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на този закон:

1. „Безопасна храна“ е храна, която не е вредна за здравето и е годна за консумация от човека.

2. „Бизнес оператор“ е физическо или юридическо лице, което отговаря за гарантиране на спазването на изискванията на законодателството в областта на хранителната верига в рамките на извършваната от него дейност.

3. „Вид дейност“ е отделна операция, извършвана върху храните, която попада в един от етапите на производство, преработка и дистрибуция, но може да бъде извършвана самостоятелно по време или място.

4. „Временно одобрение“ е условно одобрение по смисъла на чл. 3, параграф 1, буква „б“ от Регламент (ЕО) № 854/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за определяне на специфичните правила за организирането на официален контрол върху продуктите от животински произход, предназначени за човешка консумация (ОВ, L 139 от 30.4.2004 г.).

5. „Груби нарушения“ са нарушения на изискванията на този закон или на нормативните актове по прилагането му, довели до непосредствена опасност за здравето на хора, животни, до замърсяване на околната среда или до значителни икономически загуби.

6. „Групи храни“ са храни, обединени на базата на техния произход и състав, както следва:

- а) мляко, млечни продукти;
- б) млечни аналози - имитиращи продукти, съдържащи в състава си мляко;
- в) месо и месни продукти;
- г) риба, рибни продукти и други морски храни;
- д) яйца и яйчни продукти;
- е) масла и мазнини;
- ж) зърнено-житни храни и храни на зърнено-житна основа;
- з) печива;
- и) варива;
- к) зеленчуци - сурови, консервирани, замразени, изсушени, ферментирани, зеленчукови сокове;
- л) плодове - пресни, замразени, изсушени, консервирани, под формата на нектари и плодови сокове, конфитюри, мармалади, желета и компоти;
- м) ядки и маслодайни семена;
- н) захар, захарни и шоколадови изделия, мед, трапезни сладкостите;
- о) соли, подправки и продукти за подправяне;
- п) безалкохолни напитки;
- р) натурални минерални, изворни и трапезни води;

- с) пиво;
- т) вино;
- у) високоалкохолни напитки;
- ф) кафе, чай, какао;
- х) консерви;
- ц) готови за консумация кулинарни изделия;
- ч) добавки в храните, ензими и ароматизанти;
- ш) хранителни добавки;
- щ) храни със специално предназначение, които поради специфичния си състав или начин на производство ясно се разграничават от храните за нормална консумация;
- ю) други храни – майонези, сосове, сухи супи и бульони, пасти за намазване, мая и др.

7. „Дистрибуция“ е разпространение по смисъла на чл. 3, параграф 16 от Регламент (ЕО) № 178/2002.

8. „Доставчик на услуги“ е лице, което извършва каквато и да е услуга на информационното общество, т.е. каквато и да е услуга, нормално предоставяна срещу възнаграждение от разстояние чрез електронно средство и по индивидуална молба на получателя на услугата.

9. „Измама с храни“ е съзнателното с цел облага заместване, добавяне, фалшифициране или невярно представяне на храни, хранителни съставки или опаковки на храни, както и неверни или заблуждаващи потребителите претенции за конкретни храни.

10. „Материали и предмети, предназначени за контакт с храни“ са материали и предмети, предназначени да удължат срока на годност, да запазят или да подобрят състоянието на опакованите храни. Те са предназначени преднамерено да влагат компоненти, които отделят или поглъщат субстанции във или от опаковани храни или заобикалящата храната среда.

11. „Местни обекти за търговия на дребно“ са обекти за търговия на дребно с храни от животински произход, до които се доставят първични продукти по чл. 1, параграф 2, буква „в“ от Регламент (ЕО) № 852/2004 и чл. 1, параграф 3, букви „в“, „г“ и „д“ от Регламент (ЕО) № 853/2004 от животновъдни/земеделски обекти, разположени само в същата административна област или в една съседна административна област, на които земеделският стопанин, извършващ доставката, е ползвател, наемател или собственик.

12. „Обект“ е всяка единица, в която се извършва предприемаческа дейност с цел печалба или без печалба, свързана с който и да било етап от производството, преработката или дистрибуцията на храни, и включва: земя

(включително земя под вода) със или без сгради, предприятие, превозно средство (включително лодка, кораб, самолет, железопътен вагон или друго); подвижен, временен, преместваем или открит обект.

13. „Подгрупа храни“ са производни на съответната група храна, обединени на базата на видова принадлежност, идентичност в технологията на производство или условията на съхранение.

14. „Системни нарушения“ са три или повече нарушения на изискванията на този закон и нормативните актове по прилагането му, за които на лицето са наложени административни наказания с влезли в сила наказателни постановления.

15. „Системно възпрепятстване“ е създаване на затруднения на контролните органи при осъществяване на дейността им два или повече пъти в рамките на една календарна година.

16. „Системни несъответствия“ са три последователни несъответствия или пет несъответствия, в рамките на една календарна година, на произведените храни с качествата и характеристиките, включени в съответния национален стандарт – БДС, установени с протокол, съдържащ резултати от лабораторно изпитване.

17. „Трета страна“ е държава, която не е членка на Европейския съюз.

18. „Търговия с храни от разстояние“ е продажбата, предлагането за продажба и всяко разпореждане, доставка или прехвърляне на храни на трети лица срещу или без възнаграждение, при което страните не се намират едновременно на едно и също място.

19. „Храна“ е всяко вещество или продукт независимо дали е преработен, или не, частично преработен или непреработен, който е предназначен за или основателно се очаква да бъде приеман от хора.

20. „Храна за лична консумация“ е храна, която не е предназначена да бъде пускана на пазара.

21. „Храни, предназначени за употреба при интензивно мускулно натоварване“ са храни със специално предназначение, предназначени за задоволяване на специфичните хранителни потребности на организма при интензивна мускулна дейност, използвани съгласно указанията за употреба на производителя.

22. „Хранителни добавки“ са храни, предназначени да допълнят нормалната диета и които представляват концентрирани източници на витамини и минерали или други вещества с хранителен или физиологичен ефект, използвани самостоятелно или в комбинация, които се пускат на пазара в дозирани форми, като капсули, таблетки, хапчета и други подобни, на прах, ампули с течност и други подобни течни или прахообразни форми, предназначени да бъдат приемани в предварително дозирани малки количества.

23. „Храни със специално предназначение“ са храни, които поради специфичния си състав или начин на производство ясно се разграничават от храни за нормална консумация, които съответстват на посочените хранителни цели и които се продават по такъв начин, че да е посочено това съответствие.

§ 2. За целите на този закон се прилагат определенията, дадени в приложимото законодателство на Европейския съюз и в националното законодателство.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 3. Този закон отменя Закона за храните (обн., ДВ, бр. 90 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 102 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 87, 99 и 105 от 2005 г., бр. 30, 31, 34, 51, 55, 80 и 96 от 2006 г., бр. 31, 51 и 53 от 2007 г., бр. 36 и 69 от 2008 г., бр. 23, 41, 74, 82 и 93 от 2009 г., бр. 23, 25, 59, 80 и 98 от 2010 г., бр. 8 от 2011 г., бр. 54 и 77 от 2012 г., бр. 68 от 2013 г., бр. 26 от 2014 г., бр. 14 и 56 от 2015 г. и бр. 28 и 44 от 2016 г.).

§ 4. Започнатите до влизането в сила на закона административни производства и производства по издаване на разрешителни и удостоверения се довършват по досегашния ред.

§ 5. Започнатите до влизането в сила на закона процедури по въвеждане в експлоатация на обекти за производство и търговия с храни се довършват по досегашния ред.

§ 6. Издадените удостоверения за регистрация съгласно чл. 12 от отменения Закон за храните за обектите, подлежащи на одобрение по чл. 31, запазват действието си.

§ 7. Бизнес операторите, които осъществяват търговия с храни от разстояние, са длъжни в 3-месечен срок от влизането в сила на закона да изпълнят изискванията на глава втора, раздел IV.

§ 8. В 6-месечен срок от влизането в сила на закона министърът на здравеопазването признава служебно и вписва в съответния списък по чл. 68, ал. 1 всички предлагани на пазара към датата на обнародване натурални минерални и изворни води, които отговарят на изискванията към бутилираните натурални минерални, изворни и трапезни води, предназначени за питейни цели. Предлагането на пазара за определен продукт се установява чрез проверки от компетентните органи за регистрация на бизнес операторите.

§ 9. (1) До 1 януари 2018 г. се прилагат изискванията на Регламент (ЕО) № 258/1997 на Европейския парламент на Съвета от 27 януари 1997 г. относно нови храни и нови хранителни съставки (ОВ, L 43 от 14.2.1997 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 258/1998 г.“.

(2) Бизнес оператор, който желае да пусне на пазара нова храна, която попада в приложното поле на Регламент (ЕО) № 258/1997, до 31 декември 2017 г. подава заявление до Министерството на здравеопазването и уведомление до Европейската комисия по реда на чл. 23в, 23г и 23д от отменения Закон за храните.

§ 10. В Закона за ветеринарномедицинската дейност (обн., ДВ, бр. 87 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 30, 31, 55 и 88 от 2006 г., бр. 51 и 84 от 2007 г., бр. 13, 36 и 100 от 2008 г., бр. 27, 35, 74, 95 и 102 от 2009 г., бр. 25 и 41 от 2010 г., бр. 8 и 92 от 2011 г., бр. 77, 82 и 97 от 2012 г., бр. 7, 15, 66, 68, 83 и 99 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г. и бр. 14 и 34 от 2016 г.) се правят следните изменения:

1. Членове 245 – 248 се отменят.
2. В чл. 249 ал. 3 се отменя.

§ 11. В Закона за водите (обн., ДВ, бр. 67 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 81 от 2000 г., бр. 34, 41 и 108 от 2001 г., бр. 47, 74 и 91 от 2002 г., бр. 42, 69, 84 и 107 от 2003 г., бр. 6 и 70 от 2004 г., бр. 18, 77 и 94 от 2005 г., бр. 29, 30, 36 и 65 от 2006 г.; попр., бр. 66 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 105 и 108 от 2006 г., бр. 22 и 59 от 2007 г., бр. 36, 52 и 70 от 2008 г., бр. 12, 32, 35, 47, 82, 93, 95 и 103 от 2009 г., бр. 61 и 98 от 2010 г., бр. 19, 28, 35 и 80 от 2011 г., бр. 45, 77 и 82 от 2012 г., бр. 66 и 103 от 2013 г., бр. 26, 49, 53 и 98 от 2014 г., бр. 12, 14, 17, 58, 61, 95 и 101 от 2015 г. и бр. 15, 51 и 52 от 2016 г.), в чл. 21 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „и/или комплексна балнеологична оценка“ и „и/или стопанска оценка от Министерството на околната среда и водите“ се заличават.

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Сертификатът по ал. 1 се издава по реда, определен в Закона за храните.“

§ 12. В Закона за защита на потребителите (обн., ДВ, бр. 99 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 30, 51, 53, 59, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 41, 59 и 64 от 2007 г., бр. 36 и 102 от 2008 г., бр. 23, 42 и 82 от 2009 г., бр. 15, 18 и 97 от 2010 г., бр. 18 от 2011 г., бр. 38 и 56 от 2012 г., бр. 15, 27 и 30 от 2013 г., бр. 61 от 2014 г. и бр. 14, 57, 60 и 102 от 2015 г.), в чл. 82, ал. 1 т. 2 се изменя така:

„2. Контролните органи по Закона за храните – по отношение на безопасността на храните и материалите и предметите, предназначени за контакт с храни;“.

§ 13. В Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина (обн., ДВ, бр. 31 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 19, 65 и 71 от 2008 г., бр. 10, 23, 41, 88 и 102 от 2009 г., бр. 59 и 98 от 2010 г., бр. 9, 12, 60 и 61 от 2011 г., бр. 38, 60 и 102

от 2012 г., бр. 15 от 2013 г., бр. 1 и 18 от 2014 г., бр. 12 и 48 от 2015 г. и бр. 43 от 2016 г.) навсякъде думите „диетични храни за специални медицински цели“ се заменят с „храни за специални медицински цели“.

§ 14. В Закона за марките и географските означения (обн., ДВ, бр. 81 от 1999 г.; попр., бр. 82 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 28, 43, 94 и 105 от 2005 г., бр. 30, 73 и 96 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г., бр. 36 от 2008 г., бр. 12 и 32 от 2009 г., бр. 19 и 80 от 2010 г., бр. 54 от 2011 г. и бр. 58 от 2016 г.) чл. 58 се изменя така:

„Чл. 58. Вписването на ползвател се отменя:

1. по искане на всеки вписан ползвател, когато по исков ред се установи, че ползвателят използва географското означение за означаване на други стоки или когато произведените от него стоки не притежават установените качества или особености;

2. по искане на министъра на земеделието и храните на основание на издадена от него заповед по чл. 103 от Закона за храните.“

§ 15. Подзаконовите нормативни актове, издадени на основание на отменения Закон за храните, запазват действието си до отменянето им, доколкото не противоречат на този закон.

§ 16. Министерският съвет приема тарифите по чл. 101, ал. 1
3-месечен срок от влизането в сила на закона. В

§ 17. Подзаконовите нормативни актове по прилагането на закона се приемат, съответно се издават, в едногодишен срок от влизането му в сила.

§ 18. (1) В 2-месечен срок от влизането в сила на закона изпълнителният директор на Българската агенция по безопасност на храните и главният държавен здравен инспектор на Република България одобряват образците на документи по този закон при спазване на изискванията на Административнопроцесуалния кодекс.

(2) Одобрените образци на документи по ал. 1 се публикуват на интернет страниците на Министерството на здравеопазването и на Българската агенция по безопасност на храните.

§ 19. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“ с изключение на чл. 94 и 95, които влизат в сила от 1 януари 2018 г.

Законът е приет от 43-ото Народно събрание на 2016 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Цецка Цачева)

М О Т И В И

КЪМ ПРОЕКТА НА ЗАКОН ЗА ХРАНИТЕ

Проектът на нов Закон за храните има за цел опростяване на правната рамка, гарантиране защитата на потребителите чрез предлагане на пазара на безопасни храни и намаляване на сивия сектор при производството, преработката и дистрибуцията на храни.

Проектът на Закона за храните е основан на принципите на европейското законодателство за високо ниво на опазване на общественото здраве и защита на правата на потребителите чрез прилагане на интегриран подход по цялата хранителна верига.

В проектозакона се регламентирани общите и специфичните изисквания към храните, които се пускат на пазара, и изискванията към бизнес операторите от хранителния сектор. Определени са: условията и редът за извършване на дейности по хранително банкиране и дарения с храни, регистрацията на превозните средства за превоз на храни от животински произход, процедурите за регистрация/одобрение на обекти за производство и търговия с храни, условията и редът за пускане на пазара в Република България за първи път на храни със специално предназначение и хранителни добавки, изискванията при търговия с храни от разстояние.

В разпоредбите на проектозакона се въвежда регистрационен режим за превозните средства за транспортиране на брашно, хляб, хлебни и сладкарски изделия. С въвеждането на този режим се цели прекратяване на съществуващата порочна практика да се доставят неупаковани брашно, хляб, хлебни и сладкарски изделия, което е в интерес на потребителите и ще спомогне за предотвратяването на замърсяване на превозваните храни. Опазването на здравето на гражданите чрез регулиране на тази специфична дейност кореспондира със заложените цели в Закона за здравето. С въвеждането на регулаторния режим ще се засили превантивната дейност за снижаване на рисковете за живота и здравето на потребителите и кореспондира с Национална здравна стратегия 2014-2020, Стратегическа цел 1 „Подобряване на здравето, безопасността и благосъстоянието на населението до средните нива на ЕС“.

Проектът на Закона за храните предвижда създаване на Национален съвет по храните като постоянен консултативен орган, координиращ държавната политика в сектор Храни, с включени представители на всички заинтересовани страни.

С проекта на Закона за храните се определят компетентните органи на национално ниво и условията за осъществяване на официален контрол върху храните – Българската агенция по безопасност на храните и регионалните здравни инспекции към Министерството на здравеопазването (само за натурални минерални и изворни води). По този начин ще се гарантира прилагането на унифицирани процедури при осъществяването на официален контрол върху храните и ще се

постигне осъществяване на координиран контрол за съответствие с изискванията на европейското право и българското законодателство в тази област.

Проектът на Закона за храните също така предвижда:

- Въвеждане на процедури за регистрация или одобрение на обекти за производство.

- Преработка и дистрибуция на храни, като се определят и условията за въвеждане в Европейския съюз и за износ на храни.

- Повишаване на санкциите, налагани за нарушение на разпоредбите на законодателството по безопасност на храните с цел повишаване ефективността на контрола на изпълнението им. Практиката на контролиращия орган в момента показва, че размерът на налаганите санкции върху производителите и търговците на храни не е достатъчен поради степента на опасност, която се създава при извършване на съответното нарушение. Това води до потенциална и реална опасност за живота и здравето на хората. Действащите в момента санкции са въведени за първи път през 1999 г., след което неколкратно са изменени през годините, но техният размер не съответства на опасността, до която води съответното нарушение.

Съгласно европейското законодателство санкциите, налагани от компетентния орган при неспазване на нормативните изисквания, трябва да бъдат ефективни, съответни на нарушението и да имат възпиращ ефект. С цел да се избегнат ситуации, водещи до застрашаване на живота и здравето на населението, се налага увеличаване на имуществените санкции и глоби.

С реализирането на законопроекта ще бъдат постигнати следните резултати:

- Опростяване на правната рамка.

- Пълно съответствие със законодателството на Европейския съюз.

- Гарантиране на прилагането на унифицирани процедури и осъществяване на координиран контрол с цел съответствие с изискванията на европейското право и на българското законодателство по цялата хранителна верига.

С постигането на посочените резултати ще се повишат ефективността на официалния контрол върху безопасността на храните и сигурността на потребителите.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

